

บทที่ 5

พัฒนาการของการนำเสนอภาพข่าวรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทย

จากการที่สังคมเกย์ในเมืองไทยต้องถูกปกปิดอย่างมากในยุคเริ่มแรก ทำให้ภาพยนตร์ที่นำเสนอภาพของเกย์เรื่องแรกเริ่มมีขึ้นหลังจากภาพยนตร์เกย์ของอเมริกันหลายปี แต่อย่างไรก็ตาม ภาพยนตร์ไทยที่นำเสนอภาพเกย์ ก็ยังสามารถแบ่งเป็น 3 ยุค อย่างเห็นได้ชัด เช่นเดียวกับของภาพยนตร์อเมริกัน ดังนี้

ยุคแรก พ.ศ. 2513 - 2522

ภาพยนตร์ไทยที่นำเสนอภาพของเกย์ในยุคแรก มีอยู่เพียงเรื่องเดียว คือ "เกมส์" ซึ่ง ภิกขราวดี มีชูชน เป็นทั้งผู้อำนวยการสร้าง ผู้กำกับการแสดง และแสดงนำเอง ดังนั้น ภาพยนตร์เรื่องนี้ จึงเป็นกลุ่มตัวอย่างเพียงเรื่องเดียวในยุคแรก

ภาพยนตร์เรื่อง "เกมส์" เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเกย์ซึ่งเป็นเจ้าของบริษัทออกแบบเสื้อผ้า โดฮในเรื่องเขารับบทเป็นตัวเอกตัวคนเดียว และเป็นเพื่อนสนิทของนางเอก ซึ่งเป็นหุ้นส่วนในบริษัทเดียวกัน การที่เขาพยายามที่จะคืนดีกับนางเอก ก็เพื่อที่จะได้อยู่ใกล้ชิดกับคนรักของเขา ซึ่งในระยะแรกคนรักของเขายังไม่รู้ตัวว่า เขามีจิตใจฝักใฝ่ในเพศเดียวกัน แต่ด้วยกลวิธีที่แอบซัดของเพื่อนคนนั้น ทำให้เขาต้องกลายเป็นเกย์และมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนของเขา จนทำให้เธอช็อคและเสียสติไปพักหนึ่ง ในที่สุดกรรมก็ตามสนองเขา ให้ต้องตามฆ่าฟันกับพวกเกย์ที่เข้ามาร่วมเกมชิงรักหักสวาทครั้งนี้ จนต้องเสียชีวิต

ภาพเจ้าของบริษัทที่นำเสนอในเรื่อง เป็นลักษณะเกย์แบบปกปิด ทั้งกิริยาท่าทางและการแต่งกายซึ่งดูเป็นชายแท้ แต่เขาก็มีเลขาธุการส่วนตัวอยู่คนหนึ่ง ซึ่งเป็นเกย์ประเภทเปิดเผยในกิริยาท่าทาง แต่การแต่งกายจะแต่งเป็นเสื้อผ้าผู้ชาย โดฮนำผ้าพันคอมาผูกไว้เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นผู้หญิงนิสัยของเกย์เจ้าของบริษัทที่เห็นได้ชัด คือ ภายนอกดูเป็นคนนุ่มนวล ช่างเอาอกเอาใจ โดยเฉพาะกับผู้หญิง แต่ซ่อนความโหดร้ายไว้ภายในจิตใจ โดฮในเรื่องจะแสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการเป็นเกย์ของเขา เกิดจากการที่พ่อแม่ห้ามไม่ให้ออกไปนอกบ้านกับผู้หญิงลำพังสองต่อสอง แต่จะออกไปเที่ยวนอกบ้านได้ ก็ต่อเมื่อออกไปกับผู้ชาย

ในยุคนี้นี้ ไม่มีภาพของความสัมพันธ์ทางเพศ และพยายามหลีกเลี่ยงที่จะไม่เสนอภาพของ ผู้ชาย 2 คน อยู่กันตามลำพังในลักษณะของคู่รัก แต่ก็ยังมีอยู่ภาพหนึ่งในตอนที่นางเอกเปิดประตู เข้าไปเห็นคนรักของตนนอนอยู่กับเพื่อน โดยให้เห็นร่างกายที่นอนบนว่าไม่ได้ใส่เสื้อผ้า

ภาพยนตร์ยุคแรก สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของตัวละคร

1.1) อายุ ภาพยนตร์ในยุคแรกนี้ เกือบมีอายุประมาณ 25 - 30 ปี หรืออยู่ในวัยหนุ่มสาว ที่เหมาะแก่การนำเสนอในเรื่องของความรัก ซึ่งหมายถึงว่า ภาพยนตร์ในยุคแรกนี้มองว่า เรื่อง ของเกย์เป็นเรื่องรักและเรื่องเพศ

1.2) สถานภาพ เกย์ในเรื่องนี้ยังไม่ได้แต่งงาน แต่ก็ยังมีบางคนที่มีแฟนเป็นผู้หญิงอยู่แล้ว แต่ มากลายเป็นเกย์ไปภายหลัง โดยที่ไม่รู้ตัวมาก่อนว่า ตัวเองจะมานิยมในเพศเดียวกัน ถึงขนาด มีสัมพันธ์กับผู้ชายได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ชายที่มีแฟนเป็นผู้หญิงไม่อาจเป็นเครื่องพิสูจน์ได้ว่า เขาจะ ไม่เป็นเกย์

1.3) อาชีพ การที่เกย์ในภาพยนตร์ทำงานอยู่ในวงการแฟชั่น แสดงให้เห็นว่าในยุคนั้น พวกเขายังมีสิทธิในการทำงานน้อย

1.4) ลักษณะท่าทาง เกย์ในภาพยนตร์ยุคแรก มีทั้งพวกที่ตุงตุง และพวกที่มีบุคลิกเป็นชายแท้ ซึ่งแสดงว่า ภาพยนตร์ต้องการจะบอกว่า ผู้ชายที่มีบุคลิกเป็นชายแท้ อาจจะเป็นเกย์ก็ได้

1.5) การแต่งกาย เกย์ในภาพยนตร์ยุคนี้ มีทั้งพวกที่แต่งกายเป็นชายแท้ และพวกที่แต่งแบบ ก้ากึ่งคือ แต่งกายเหมือนผู้ชายธรรมดา แต่ผูกผ้าพันคอและไว้ผมตัดหยิกแบบผู้หญิง ซึ่งภาพยนตร์ ต้องการจะบอกว่า ผู้ชายที่แต่งกายเป็นชายแท้ อาจจะเป็นเกย์ก็ได้ และถ้าหากเป็นเกย์ในยุคนั้น ก็ยังไม่สามารถเปิดเผยได้ทั้งหมด ซึ่งอาจเป็นยุคที่สังคมยังไม่ยอมรับ หรือยังต่อต้านพวกกะเทยอยู่มาก นอกจากนี้ ในยุคนั้นยังเป็นยุคที่เคร่งครัดในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์มากกว่าในยุคต่อ ๆ มาด้วย

1.6) ลักษณะการเป็นเกย์ การเป็นเกย์ของตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้ มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เป็นเกย์ที่รู้เอกลักษณ์ของตนว่าเป็นรักร่วมเพศ และมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันแล้ว แต่ยังไม่สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเปิดเผยในบทบาทของรักร่วมเพศ ซึ่งแสดงว่าสังคมในสมัยนั้นยังไม่ยอมรับและให้โอกาสกับพวกเขาในการเปิดเผยตัวนั่นเอง

1.7) ลักษณะนิสัย ภาพยนตร์เรื่องนี้ จะเน้นนิสัยในด้านลบของเกย์ที่ไม่ซื่อสัตย์ ใช้กลอุบายกับผู้ชายให้เขากลายเป็นเกย์ตามตนไปด้วย เป็นการทำร้ายผู้หญิงที่เป็นคนรักของชายผู้นั้นไปในตัว ซึ่งแสดงว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการจะบอกว่า เกย์เป็นอันตรายต่อสังคม

1.8) สถานที่พบปะและแหล่งบันเทิง ภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการจะบอกว่า เกย์มีสถานที่ที่เฉพาะเจาะจง เพราะพวกเขามักจะเที่ยวกันตามผับ บาร์ หรือนightคลับ

1.9) สภาพจิตใจ การที่ภาพยนตร์เสนอภาพของเกย์ที่พยายามจะแย่งผู้ชายที่ตนชอบมาเป็นของตน โดยต้องใช้กลอุบายซับซ้อน ก็เพื่อที่จะบอกว่า โดยปกติแล้วเกย์เป็นทุกข์มากกว่าคนทั่วไป เนื่องจากเป็นผู้ที่ได้ความรักมาด้วยความยากลำบาก ซึ่งหมายถึงว่า เกย์เป็นผู้ที่หาคู่ยาก

1.10) สุขภาพ ภาพยนตร์ไม่ได้นำเสนอโรคที่ร้ายแรงในหมู่เกย์ ซึ่งหมายความว่า เกย์ก็มีสุขภาพปกติเหมือนคนทั่วไป

1.11) การแปลงเพศ ภาพยนตร์ไม่ได้นำเสนอในเรื่องการแปลงเพศเลย ซึ่งอาจหมายความว่าวิทยาการทางการแพทย์ยังไม่แพร่หลายในไทย หรือเกย์ในยุคนั้นอาจยังไม่สนใจการแปลงเพศ

2. บุคคลรอบข้าง การพิจารณาในเรื่องบุคคลรอบข้างของเกย์ ทำให้พอจะทราบถึงสาเหตุของความ เป็นเกย์ และรสนิยมในการเลือกคบคนของเกย์ได้ดังนี้

2.1) ครอบครัวเดิม ภาพยนตร์เสนอภาพครอบครัวในวัยรุ่นของเกย์ ที่เข้มงวดในการคบหา กับเพศตรงข้ามมากเกินไป แต่เขาจะไปไหนมาไหนกับเพศเดียวกันได้สะดวกกว่า ซึ่งหมายถึงว่า การเป็นเกย์ของตัวละคร เป็นทางออกจากการถูกเข้มงวดไม่ให้คบกับเพศตรงข้าม

2.2) คู่สมรส เกย์ในเรื่องนี้ยังไม่มีคู่สมรส แต่บางคนมีคนรักเป็นผู้หญิงแล้ว และเป็นคู่ที่รักและเข้าใจกัน แต่เขาต้องกลายเป็นเกย์ด้วยกลอุบายของคนที่ เป็นเกย์อยู่แล้ว ซึ่งหมายความว่า เกย์ในชุดนี้ไม่ได้เป็นเกย์เพราะผู้หญิง

2.3) กลุ่มเพื่อน เกย์ในเรื่องนี้ชอบคบเพื่อนที่เป็นเกย์ด้วยกัน และยังมีเพื่อนสนิทเป็นผู้หญิง ซึ่งเป็นสิ่งที่ภาพยนตร์ต้องการจะบอกว่า เกย์มีลักษณะเฉพาะในการคบเพื่อน คือมักชอบรวมกลุ่มกับเกย์ด้วยกัน และยังชอบคบเพื่อนผู้หญิงด้วย

3. พฤติกรรมและการแสดงออก

3.1) รูปแบบ การแสดงออก และทัศนคติในเรื่องความรัก

เกย์ในภาพยนตร์ชุดนี้ไม่มีความรักที่แท้จริงให้กับใคร เพียงแต่ต้องการจะแย่งคนที่ตนถูกใจมาเป็นของของตนเท่านั้น ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า เกย์ในชุดนี้ต่างจากหนุ่มสาวทั่วไป คือจะเป็นเหมือนคนไม่มีหัวใจ ไม่สนใจในเรื่องรักแท้

3.2) บทบาท พฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

จากการที่เกย์ในภาพยนตร์ชุดนี้ ไม่มีความรักที่แท้จริงให้กับใคร จึงหมายความว่า การมีความสัมพันธ์ทางเพศไม่ได้เป็นไปด้วยความรัก แต่มีเพียงเพื่อสนองความต้องการทางเพศของตัวเองเท่านั้น

3.3) ความเป็นเพื่อน

เกย์ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ไม่มีความซื่อสัตย์และจริงจังกับเพื่อน แย่งได้แม้แต่คนรักของเพื่อนสนิทซึ่งเป็นผู้หญิง และในที่สุดก็ไปเช่นฆ่ากันเองกับเพื่อนที่เป็นเกย์ด้วยกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ภาพยนตร์ต้องการจะบอกว่า ไม่มีคำว่า "เพื่อนแท้" ในหมู่เกย์

3.4) ความเป็นพ่อและแม่

ภาพยนตร์ในชุดนี้นำเสนอภาพของเกย์ในแง่ลบหลายด้าน ไม่มีความอ่อนโยนทางด้านจิตใจ และเกย์ในเรื่องยังไม่ได้แต่งงาน เป็นเกย์แท้ที่ไม่ใช่ "รักสองเพศ" ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ภาพยนตร์ต้องการสะท้อนภาพที่ว่า เกย์ไม่สนใจในเรื่องการมีลูก มีครอบครัว

4. สาเหตุของการเป็นเกย์

ภาพยนตร์เรื่องนี้ นำเสนอภาพเกี่ยวกับครอบครัวในช่วงวัยรุ่นของเกย์ ซึ่งสามารถมองเห็นได้ว่า สาเหตุของการเป็นเกย์ของผู้ชายคนนี้ เกิดจากการถูกเข้มงวดในการคบหากับเพศตรงข้ามมากเกินไป และการตีใจในความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

5. ปฏิกริยาจากบุคคลรอบข้าง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ จะเน้นแต่ปฏิกริยาจากแฟนสาวของผู้ชายที่กลายเป็นเกย์ว่า เมื่อเธอเห็นแฟนตัวเองนอนกับผู้ชายแล้ว เธอถึงกับช็อคและเสื่อสติไปพักหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คนในยุคนี้ยังยอมรับเกย์ไม่ได้อยู่มาก และยังเห็นว่าการเป็นเกย์เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ

ยุคกลาง พ.ศ. 2523 - 2532

ภาพยนตร์ไทยที่นำเสนอภาพเกย์ในยุคนั้น มีประมาณ 6 เรื่อง ได้แก่

- เพลงสุดท้าย (พ.ศ. 2528) *
- ขบวนการคนใช้ (พ.ศ. 2529) *
- วัยเรียนเพื่อนรัก (ไม่ทราบปี พ.ศ. ที่แน่นอน) *
- ผู้ชายป้ายเหลือง (พ.ศ. 2529)
- รักทรมาณ (พ.ศ. 2530) *
- จันผู้ชาย(นะยะ) (พ.ศ. 2530) *

ภาพยนตร์ไทยที่จะนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นมี 5 เรื่อง คือ เพลงสุดท้าย รักทรมาณ ขบวนการคนใช้ วัยเรียนเพื่อนรัก และ จันผู้ชาย(นะยะ) แม้เรื่อง "วัยเรียนเพื่อนรัก" จะไม่ทราบปี พ.ศ. ที่แน่นอน แต่จากการสัมภาษณ์ ภักทราวุฒิชัย ทำให้ทราบว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ อยู่ประมาณยุคดังกล่าว

* เรื่องที่นำมาศึกษา

เพลงสุดท้าย (พ.ศ. 2528)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีตัวละครเอกเป็นเกย์ 2 คน คือ "สมหญิง" และ "บุญเติม"

เรื่องย่อ

ในยุคที่พหุชาเริ่มจะเป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติทั่วโลก มีนักท่องเที่ยวนิยมมาพักผ่อนหย่อนใจเป็นจำนวนมาก สถานะเรียงรอยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวมากที่สุดแห่งหนึ่ง คือ "ทิฟฟานี" ซึ่งมี "ประเทือง" เกย์หนุ่มใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ มีผู้ร่วมงานกว่า 200 ชีวิต เขาเป็นที่รักของลูกน้องและเป็นผู้ที่รู้จักกันดีในสังคม

"สมหญิง ดาวราย" เป็นดาวดวงเด่นในคณะโชว์ทิฟฟานี มาานหลายปี มีความสามารถในการแสดงสูง เก็บหอมรอบริบ ไม่เที่ยวเตร่ ไม่เคยเลี้ยงคู่อัย จึงมีฐานะดีกว่าเพื่อนเกย์และกะเทยคนอื่น ๆ

วันหนึ่ง ขณะที่สมหญิงและเพื่อน ๆ กะเทยขับรถเที่ยวอยู่ในพหุชา รถเกิดขัดข้องต้องไปพึ่งพายุ่อมรถข้างทาง ทำให้เธอได้พบกับ "บุญเต็ม กระบอกขาว" หนุ่มมีเสน่ห์เป็นผู้ยอมรถให้เธอรู้สึกเอ็นดูในความซื่อและตรงไปตรงมาของบุญเต็ม จึงได้ชวนไปอยู่ด้วย โดยให้เป็นคนขับรถและดูแลบ้าน ซึ่งบุญเต็มก็ยินดี เพราะงานเก่าที่ทำอยู่นั้นเป็นงานที่ไม่มีเงินเดือน ได้แต่อาหารและที่อยู่อาศัยเป็นสิ่งตอบแทนเท่านั้น

บุญเต็มมีโอกาสดูเห็นการแสดงบนเวทีของสมหญิง เห็น "บดินทร์" คู่นอนของประเทืองร้องเพลงหน้าม่าน แต่ละคนมีชื่อเสียงและเงินเดือนสูง ทำให้เขามีความทะเยอทะยานมากขึ้น สมหญิงเองก็ปรารถนาดีต่อบุญเต็มอยากให้ก้าวหน้ากว่าที่เป็นอยู่

สมหญิงมีเพื่อนรักอยู่คนหนึ่ง ชื่อ "แพรว" ซึ่งเป็นผู้หญิงแต่เพียงร่างกาส ส่วนจิตใจเป็นหญิงที่รักผู้หญิงด้วยกัน แพรวมีกิจการร้านอาหารเป็นของตนเอง ชื่อ "ร้านหสาดเพชร" และมีผู้หญิงที่เธอรักอยู่คนหนึ่งชื่อ "อรทัย" ซึ่งอรทัยมักจะแอบพ่อแม่มาหลับนอนกับเธออยู่เป็นประจำ

ประเทืองกับบดินทร์เกิดทะเลาะกันอย่างรุนแรง ถึงขั้นแยกทางกัน เนื่องจากบดินทร์แอบไปอยู่กับโสเภณีชั้นสูง ประเทืองไล่บดินทร์ออกจากงาน และดึงบุญเต็มมาร้องเพลงหน้าม่านแทน หลังจากที่ได้รับคำตำหนิจากสมหญิง สมหญิงรวบรวมเพื่อนฝูงในคณะฝึกสอนทำเต็นท์ให้บุญเต็มอย่างจริงจัง และบุญเต็มก็ทุ่มเทกับการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ จนประสบความสำเร็จหลังจากการแสดงรอบแรก

จากความใกล้ชิด ความทะเยอทะยานต้องการชื่อเสียงและเงินทอง บุญเต็มจึงยอมได้เสียกับสมหญิง เพราะเห็นว่าเป็นวิถีที่ดีที่สุด ที่จะทำให้นักประสบความสำเร็จ เขาให้สมหญิงได้แต่เพียงร่างกาย แต่หัวใจของเขาอ้างว้างเปล่า ต่างกับสมหญิงซึ่งมอบทั้งกายและใจให้บุญเต็มหมดสิ้น และเชื่อว่าความรักของเธอจะทำให้เธอกับเขาครองคู่กันได้ตลอดชั่วชีวิต

สมหญิงฝากบุญเต็มให้เข้าร้องเพลงที่ร้านหาคาเฟ่ของแพรวอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งที่แห่งนี้ทำให้บุญเต็มและอรรถมีโอกาสดูพบกัน เขาและเธอเริ่มมีใจผูกพันต่อกันตั้งแต่นั้นมา

แพรว สมหญิง อรรถ และบุญเต็ม ไปลองความสำเร็จของบุญเต็มที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง ทำให้ทั้งหมดได้พบกับบดินทร์โดยบังเอิญ บดินทร์เจ็บใจที่บุญเต็มแย่งงานของตน จึงเข้าต่อว่าและเกิดการทำร้ายร่างกายกันขึ้น ทั้งหมดถูกตำรวจจับกุมในร้านอาหารแห่งนั้น

หลังจากมีเรื่องนี้เกิดขึ้น อรรถก็ถูกพ่อแม่คาตโทษไม่ให้ติดต่อกับพวกลักเพศ คือ แพรว และสมหญิงอีก แต่ยังสามารถคบหากับบุญเต็มได้ ยิ่งนานวันยิ่งทำให้ทั้งคู่สนิทสนมกันมากขึ้น แพรวพยายามฝากจดหมายบุญเต็มไปให้อรรถว่าอยากขอพบแต่ก็ไม่ได้ผล เพราะบุญเต็มกับอรรถได้เสียกันก่อนแล้ว เขาและเธอวางแผนที่จะใช้ชีวิตร่วมกันในอนาคต

บุญเต็มได้เปิดเผยเรื่องระหว่างเขากับอรรถ ให้สมหญิงได้รับรู้ สมหญิงตกใจและเสียใจมาก เธอทำใจไม่ได้กับเรื่องราวที่เกิดขึ้น เมื่อเธอขึ้นเวทีแสดงโชว์ในค่ำคืนหนึ่ง เธอตัดสินใจปิดฉากชีวิตตัวเองด้วยกรยิงตัวตายต่อหน้าผู้ชมจำนวนมาก หลังจากร้อง "เพลงสุดท้าย" ซึ่งเป็นการพรีพาร์เนชันถึงความเจ็บปวดจากความผิดหวังในเรื่องความรักของเธอจบลง ท่ามกลางความตกใจและเศร้าสลดใจของผู้ชมและเพื่อนร่วมงานทุกคน

รักทรมาณ (พ.ศ. 2530)

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาคต่อจาก "เพลงสุดท้าย" มีตัวละครเอกเป็นเกย์ 2 คน คือ "บุญเต็ม" กับ "สมนึก"

เรื่องย่อ

สืบเนื่องจากเรื่อง "เพลงสุดท้าย" ที่ "สมนึก คาวราช" ได้ยิงตัวตายบนเวทีหลังจากที่แสดงในชุด "เพลงสุดท้าย" ต่อหน้าผู้ชม ชาวการยิงตัวตายนี้ ไปถึง "สมนึก" น้องชายฝาแฝดของสมนึกที่กำลังศึกษาอยู่ในไต้หวัน โดยมี "พาร่า" กะเทยคู่หูสมนึกนำข่าวไปบอก เมื่อรู้ข่าว เขาจึงเดินทางกลับกรุงเทพฯ ด้วยความสลัดใจ หวังจะมาดูหน้าคนที่ฆ่าพี่ของตน โดยไม่ฟังคำทัดทานจากพาร่าแม้แต่คำเดียว

เมื่อกลับมาถึงกรุงเทพฯ สมนึกใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่หลุมศพของพี่ ทำให้ประเทืองและเพื่อนกะเทยร่วมคณะรู้สึกเป็นห่วง พยายามเกลี้ยกล่อมให้สมนึกกลับไปเรียนต่อที่ไต้หวัน เพราะเกรงว่าสมนึกจะทำอะไรอย่างวู่วามกับบุญเต็ม แต่สมนึกก็ไม่ยอมกลับ

ประเทืองชาย "ทิพพันธ์" ให้คุณชายค่าเงินงานต่อ โดยคุณชายได้นำเงินของพี่สาว คือ คุณหญิง ซึ่งเป็นทอมรุ่นใหญ่ มาซื้อในวงเงินที่สูงมาก ทำให้ประเทืองสามารถเปิดบาร์แห่งใหม่ใช้ชื่อ "เซคเคิน ทิปส์" โดยในวันเปิดบาร์ "บุญเต็ม" ซึ่งได้กลายเป็นผู้จัดการโรงพยาบาลที่พ่อของอรรถ เป็นเจ้าของ ได้รับเชิญจากหมอวัฒน์ ซึ่งเป็นเกย์เช่นเดียวกับเขา ให้มาเปิดบาร์ด้วย สร้างความตกตะลึงและเกลียดชังจากพวกของประเทืองเป็นอย่างมาก

วันหนึ่งสมนึกกับซ่มม้อเข้าไปรับประทานอาหาร และได้พบกับบุญเต็มโดยบังเอิญ บุญเต็มตกตะลึงที่สมนึกหน้าตาคล้ายกับสมนึกมาก แต่ทั้งสองก็พูดคุยกันเป็นอย่างดี

ทางด้านบุญเต็ม ซึ่งระยะหลังมักจะมีปากเสียงกับอรรถบ่อส ๆ ด้วยสาเหตุที่มาจากช่องว่างของชีวิตความเป็นอยู่ เขาเริ่มเบื่อชีวิตคู่กับอรรถมากขึ้น จนแทบจะทนไม่ได้

วันหนึ่งอรรถสิทธิ์ให้บุญเต็มขับรถไปรับตนจากบ้านเพื่อน แต่เมื่อบุญเต็มไปถึง อรรถสิทธิ์ยังหลงใหลอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เป็นทอม บุญเต็มจึงหาทางออกด้วยการไปดื่มเหล้าที่บาร์ของประเทือง ทำให้เขาได้พบกับสมนึกอีกครั้ง ทั้งสองสนิทสนมกันอย่างรวดเร็ว กอดคอกันออกจากบาร์ด้วยอาการมึนเมา และประกอบกิจกรรมทางเพศกันในคืนนั้น

บุญเต็มชอบรับกับอรรถสิทธิ์ว่าไปนอนกับเกย์มา ทำให้มีปากเสียงกันอย่างรุนแรง ในที่สุดเขาก็เลือกไปอยู่กับสมนึก เพราะเป็นผู้ที่อยู่ด้วยอย่างสบายใจ ประเทืองไม่พอใจสมนึกเป็นอย่างมาก เขาให้สมนึกย้ายที่อยู่ใหม่ เพราะเกรงจะถูกทำร้ายจากพวกที่ยังรักสมหญิง

บุญเต็มทะเลาะกับประเทืองอย่างรุนแรง ในเรื่องthatไปกัดกันความรักระหว่างเขากับสมนึก และเมื่อเขากลับมาบ้าน ก็พบสมนึกนอนหน้าลายพุ่มพราง ทำเหมือนกับกินยาฆ่าตัวตาย โดยบอกว่าถ้าตัวเองตายจะไม่มีใครตำหนิบุญเต็ม เมื่อนำส่งโรงพยาบาล บุญเต็มเข้าใจว่าสมนึกเสียชีวิตแล้ว แต่สมนึกกลับแต่งตัวเป็นสมหญิงมาหลอกหลอนอยู่ที่หลุมฝังศพและทำท่าจะยิงเขา เขาจึงสำนึกผิดและไปบวชเป็นพระภิกษุ ส่วนสมนึกยังปักใจอยู่กับบุญเต็ม และคงลืมบุญเต็มไม่ได้ชั่วชีวิต

ชบวนการคนใช้ (พ.ศ. 2529)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีตัวละครเอกหลายตัว แต่ที่เป็นเกย์และจะนำมาพิจารณามีคนเดียว คือ "สุดสวย"

เรื่องย่อ (บางส่วน)

คุณดวงสุดา แม่ม่ายใจดี เลี้ยงคนใช้ไว้ที่บ้านหลายคน แต่ละคนล้วนมีฤทธิเดชไปคนละแบบ โดยเฉพาะ "สุดสวย" เกเทยปากกล้าที่ชอบลาพักทุกวันหยุดประจำเดือน และชอบนำข่าวที่สร้าง ความรำคาญใจมาแจ้งแก่ดวงสุดาเป็นประจำ สุดสวยชอบเปิดศึกชิงรักหักสวาทกับ "แม่เขี้ยว" โดยมี "นายบัว" เป็นเป้าหมาย และมักจะดึงคนเก่าแก่อย่าง "แม่พิมพ์" เข้าไปร่วมด้วย

เมื่อคุณป๋อง น้องชายคุณดวงสุดากลับจากต่างประเทศ พร้อมด้วยจันทร์ฉาย ภรรยา คุณแบ่ง ลูกชายและสุนี สาวใช้หัวนอก ซึ่งบรรดาคนใช้รู้สึกไม่ถูกชะตา ทำให้คุณพะอบ ซึ่งเป็นแม่แท้ ๆ และแม่พิมพ์ ซึ่งเป็นแม่นมไม่พอใจ

"แม่ขึ้น" คนใช้เก่าแก่ของคุณผะอศบคบันได ทำงานไม่ได้ สดสวยจึงต้องไปช่วยที่บ้านคุณผะอศบ ซึ่งเป็นเจ้านายที่ตระหนี่เป็นอย่างมาก สดสวยมักจะมีปากเสียงกับคุณนายผะอศบอยู่เป็นประจำ คุณนายทนมไม่ไหวจึงพาสดสวยกลับมาส่ง พร้อมด้วยนางหังกับเอ็งยงคนใช้แสนชื่อของดวงสุดา ที่คุณนายนำไปฝึกสอนงานให้

วิธเรียนเพื่อนรัก (ไม่ทราบปี พ.ศ.ที่แน่นอน)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครเป็นเกย์คนเดียว คือ "เชื้อชาย" ซึ่งรับบทเป็นตัวรองของเรื่อง

เรื่องย่อ

"โรสรธา" นักศึกษาหญิงผู้มีจิตใจเป็นชาย และมีคนรักเป็นเพศเดียวกัน กับ "เชื้อชาย" น้องชายผู้อ่อนแอและมีจิตใจเป็นหญิง อาศัยอยู่กับแม่และพ่อเลี้ยงที่ชอบใช้กำลังทำร้ายแม่และเชื้อชายอยู่เป็นประจำ

"วิรัตน์" นักศึกษาหนุ่มในสถาบันเดียวกัน ซึ่งมีน้องสาวชื่อ "วรรณ" เป็นทอมกลุ่มเดียวกับโรสรธา พนันกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มว่า จะต้องจับโรสรธาและทำให้เธอมีจิตใจเป็นผู้หญิงให้ได้ เขาพยายามคิดหาวิธีที่จะเข้าถึงเธอ รวมทั้งให้ "เชื้อชาย" ซึ่งมาหลงรักและศรัทธาในตัวเขา เป็นสะพานในการได้ใกล้ชิดกับเธอด้วย

วิรัตน์พยายามสอนให้เชื้อชายเป็นผู้ชายเต็มตัว แต่ความใกล้ชิดและการแสดงกิริยาคล้ายผู้หญิงของเชื้อชายขณะอยู่กับวิรัตน์นั้น ทำให้โรสรธาและเพื่อน ๆ ของเธอ รวมทั้งวรรณ เข้าใจไปว่าวิรัตน์เป็นตุ๊ด และเป็นคู่ขากับเชื้อชาย แต่วิรัตน์ก็ไม่สนใจ ยังคงขอให้เชื้อชายจับ "สุชาดา" ซึ่งเป็นคู่แข่งกับวรรณให้ได้ โดยเชื้อชายก็ให้ความร่วมมือ และเมื่อเวลาผ่านไป เขาก็เริ่มมีความรู้สึกแบบหนุ่มสาวกับสุชาดา เช่นเดียวกับเธอเองที่เริ่มจะมีใจให้กับเขาบ้าง

ทางด้านของวิรัตน์ เมื่อหาวิธีไหนใกล้ชิดกับโรสรธาไม่ได้ เขาจึงวางแผนกับเชื้อชายในช่วงที่เขาและวรรณกลับบ้านที่ต่างจังหวัด และมีกลุ่มของโรสรธาตามไปเที่ยวด้วย โดยทำที่ว่าเป็นตัวเองเป็นตุ๊ดจริง ๆ เพื่อให้โรสรธาไว้วางใจ จนเธอกล้าที่จะสนิทสนมด้วย แต่แล้วเขาก็หลอกเธอไป ล่ามโซ่กักขังไว้ในกระท่อมริมทะเล โรสรธาพยายามจะหนีหลายครั้งแต่หนีไม่พ้น ในที่สุดวิรัตน์ก็บอกรักโรสรธา ความเป็นสุขภาพบุรุษของเขา ทำให้เธอเริ่มเห็นใจเขาและรู้จักตัวเอง พร้อมกับที่วิรัตน์ปล่อยเธอให้เป็นอิสระ และเดินทางกลับกรุงเทพฯ พร้อมกัน

เมื่อทุกคนถึงกรุงเทพฯ ก็ได้รับข่าวว่าสุชาดาตั้งท้องกับเชื้อชาย พ่อของเชื้อชายจึงจัดนิยต์ แต่งงานระหว่างทั้งคู่ให้ วรรณเกิดหึงหวงสุชาดาและมาอาละวาดในงานหมั้น พ่อแม่ของทุกฝ่าย ล้วนคิดว่า สาเหตุที่เกิดความผิดพลาดกับชีวิตในวัยรุ่นของลูก ๆ ของตน ก็เพราะพวกเขาไม่ได้ เอาใจใส่ลูกเท่าที่ควร จึงตั้งใจว่าจะต้องให้ความอบอุ่นแก่ลูก ๆ ให้มากขึ้น

ฉันทน์ชานะชะ (พ.ศ. 2530)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีตัวละครที่เป็นเกย์อยู่หลายคน ซึ่งแต่ละคนล้วนถือว่าเป็นตัวเอกของเรื่อง แต่จะเลือกนำมาพิจารณาเฉพาะคนที่มบทบาทในการดำเนินเรื่องมากๆ 5 คน ได้แก่ "มด" "ณัฐ" "ลักษณ" "แดง" และ "เอ็ม"

เรื่องย่อ

"มด" สวีตหนุ่มโสด เตรียมจัดงานแพนซีปาร์ตี้เลื่องลือวงวันเกิดให้กับ "เต็ย" เพื่อนรัก ภาสในบ้านของตน ตอนบ่ายวันนั้น "ณัฐ" ซึ่งทำงานอยู่ในร้านขายเพชรในโรงแรมแห่งหนึ่ง ได้พบกับ "ลักษณ" ครูหนุ่มที่กำลังเลือกซื้อแหวนให้กับ "แดง" ในโอกาสครบรอบแต่งงาน ณัฐรู้สึกผิดหวังที่ ลักษณไม่สนใจตน หลังจากปิดร้านแล้วณัฐไปพบจิตแพทย์หนุ่มที่เขาหลงรักอยู่ แต่กลับเห็นจิตแพทย์ กำลังกอดจูบกับคนไข้หนุ่มคนหนึ่ง เขาจึงหนีกลับออกมาด้วยความคลุ้มคลั่งฉับสันและขับรถตรงไปยัง บ้านมด

เต็ยส่งนายแบบโฆษณามาให้แดงดู ด้วยความเจ้าชู้ แดงจึงแอบมีสัมพันธ์ทางเพศกับ นายแบบคนนั้น ทางด้านลักษณต้องการฉลองความสับสนเจ็บ ๆ ส่องคนกับแดงในโอกาสพิเศษ แต่ แดงต้องการให้ลักษณไปร่วมงานปาร์ตี้วันเกิดที่บ้านมด ในขณะที่ "เอ็ม" ซึ่งเป็นกะเทยระดับล่าง และแต่งกายเป็นผู้หญิงเต็มตัวก็มาที่แพลต พบ "โชค" แฟนหนุ่มที่ตนเลิungkอดอยู่ พาผู้หญิงมานอน ในห้อง เกิดทะเลาะดบตีกัน ในที่สุดโชคเลือกไปกับผู้หญิง ทั้งให้เอ็มร้องไห้คาครวญอยู่คนเดียว

"อั้น" มีปากเสียงกับพ่ออย่างรุนแรง หลังจากก็แต่งงานอยู่กับกันจนมีลูกสาว 2 คน เขาออกจากบ้านที่เชียงใหม่ เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อหนีปัญหาครอบครัวที่กำลังแตกแยก เขาได้รู้จักกับ ผุสชาติคือพี่ซ้อป สนั่นมบิน เธออ้วสวนจนชอบขอและได้เสียกัน อั้นรู้สึกอึดอัดลุ่มใจดีมเหมาและ พยายามโทรถึงเพื่อน ๆ เพื่อระบายความอัดอั้น ในที่สุดเขาก็ตัดสินใจโทรไปหาหมด ซึ่งเคยเรียน มหาวิทยาลัยมาด้วยกัน

เมื่อกลับถึงบ้าน มดเปลี่ยนเสื้อผ้าจากเครื่องแบบสจ๊วตเป็นชุดแฟนซี ฝั่งก็เปลี่ยนเป็นชุดนางละครทันทีที่มาถึง มดรับโทรศัพท์ที่ว่าอันจะมาหาด้วยความตื่นเต้นดีใจ เขาเล่าให้ฝั่งฟังถึงความหล่อเหลา ร่ารวย และมีชื่อเสียงของอัน ซึ่งทำให้คนเคยหลงใหลมาแล้ว แต่เมื่อนึกขึ้นได้ว่าไม่เคยให้อันรู้ความจริงว่าคนมีจิตใจเป็นหญิง ก็รู้สึกกังวลใจ เพราะรู้ว่าอันเกลียดพวกเกย์มาก เมื่อใกล้เวลางานทุกคนมาถึงบ้านพร้อมหน้า ทั้งเอ็ม แดง และเด็ซ มดเปิดเผยความประทับใจในอดีตให้พวกเขาฟังว่าเคยแอบหลงรักอัน ซึ่งขณะนั้นเป็นดาวรักบี้ ประจำมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มดพยายามตีสนิทกับ "อัน" และ "เบิร์ด" เพื่อนสนิทของอัน แล้วก็พบว่าเบิร์ดเป็นโฮโมเซ็กช่วล โดยมดเข้าใจว่าอันก็เป็นเช่นเดียวกับเบิร์ด

เมื่ออันมาถึง ทุกคนพยายามปิดบังความเป็นเกย์ของตัวเองไว้ โดยวางตัวเป็นชายเต็มที มดวางแผนจะดึงความเป็นเกย์ของอันออกมา โดยให้ทุกคนร่วมเล่นเกม "ความจริงจากหัวใจ" ให้แต่ละคนโทรถึงคนที่ตัวเองรักมากที่สุด ซึ่งทุกคนยกเว้นอัน โทรถึงคนรักของตนซึ่งเป็นเกย์ แม้แต่ลักษณะ ซึ่งภายนอกดูเป็นชายแท้ จนทำให้อันเข้าใจผิดก็ยังโทรถึงแดง และแดงก็โทรถึงลักษณะ ในที่สุดอันก็ยอมโทรถึงคนที่ตนรักคือ "ฟ้า" บอกว่าเขารักเธอและจะรีบกลับไปหาโดยเร็วที่สุดทุกคน จึงได้รู้ความจริงว่า อันเป็นชายแท้

หลังจากงานเลิกแล้ว ทุกคนแยกย้ายกันกลับไปมีความสุขกับคู่ของตน คงเหลือแต่คนผู้วางแผนอันร้ายกาจ ที่ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวเดี๋ยวเดียว เพราะขาดคนรัก แต่เมื่อมดเริ่มสำนึกผิด ฝั่งจึงสงสารและไม่ทอดทิ้งเขา

ภาพยนตร์ไทยในยุคดังกล่าว สามารถนำมาพิจารณาในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1. คุณสมบัติทั่วไปของเกย์

1.1) อายุ เกย์ในภาพยนตร์ยุคนี้มีอายุอยู่ระหว่าง 20 - 35 ปี หรืออยู่ในวัยหนุ่มสาว ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ภาพยนตร์ยังมองเรื่องของเกย์ว่าเป็นเรื่องรัก ๆ ใจ ๆ เช่นเดียวกับในยุคแรก เช่น

เพลงสัปดาห์และรักทรามาน

บุญเต็มอายุประมาณ 30 ปี สมนึกและสมหญิงอายุประมาณ 25 ปี

ทบทวนการคนใช้

สุดสวสอายุประมาณ 35 ปี

วิธเวรสนเพสนรัก

“เชอซาส” ซงเปนตัวละครเกยในเรองมออายุประมาณ 20 - 21 ปี เนองจากเปนนกศกษาประมาณปี 3 หรือ ปี 4

ฉนผู้ซ่านะสะ

มคและเพอน ๆ อายุประมาณ 28-35 ปี

1.2) สทานภาพ เกยในภาพอนตรุคน ซามารถที่จะรักและใช้ชีวิตคู่ได้กับทั้งผู้ซายและผู้หญิง แต่ทาสที่สคกพอใจที่จะอยู่กับผู้ซายด้วยกันมากกว่า ซงหมายความว่า เกยที่รักและแต่งงานกับผู้หญิง กอซงอาจเปนเกยได้ เช่น

ภาพอนตรุ	ภาพที่น่าเสนอ	คังอซ่างเหคการณ
<u>เพลงสคทายและรักทรมาน</u>	บุญเคม : อยู่กนกับสาวประเภทสองก่อน เพราะความทะเยอทะยาน ต่อมาแต่งงานกับหญิงเลสเบสน แล้วเข้ากันไม่ได้ จงหนมาใช้ชีวิตคู่กับผู้ซายด้วยกันอกรครั้ง แต่ในที่สุดก็แยกกัน	<ul style="list-style-type: none"> - บุญเคมไปอยู่กบสมหญิง เพราะอฮากเปนนกร้องและนกรแสดง - บุญเคมแต่งงานกับบอกรทอ แต่กคต้องมปากเลอซงกันอซ่างรุนแรง เพราะความเปนรักร่วมเพศ ของแต่ละฝ่าย - บุญเคมใช้ชีวิตคู่กบสมนกอซ่างมความสุข ก่อนกสมนกอจะแกคคั้นบุญเคม แล้วแยกจากกัน
<u>ฉนผู้ซ่านะสะ</u>	ลคษณ : เคยมภรรยา แต่กภรรยา มาขณะกกำลังตั้งครรก แล้วมาใช้ชีวิตอยู่กกับผู้ซายด้วยกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ลคษณเล้าให้อนฟังว่าเขา จากภรรยา กกำลังตั้งครรกมา แล้วมาเจอกบแดงทกรงเทพฯ ทำใหคตลนใจ ใช้ชีวิตอยู่กบแดง

วัยเรียนเพื่อนรัก

เริ่มแรก "เชื้อชาย" มีสถานภาพเป็นโสด แต่มาแต่งงานกับผู้หญิง คือ "สุชาดา" ในภายหลัง เมื่อค้นพบความเป็นชายแท้ของตัวเอง

1.3) อาชีพ ภาพยนตร์ในยุคนั้นแสดงให้เห็นว่า เกย์เริ่มมีสิทธิในการทำงานมากกว่ายุคแรก เพราะนอกจากงานที่พวกเขาทำจะอยู่ในวงการแสดง งานเกี่ยวกับความสวยความงาม และงานบริการแล้ว เกย์ยังชลาอาชีพออกไปในวงการแพทย์ และครูบาอาจารย์ด้วย เช่น

เพลงสุดท้ายและรักทรมาณ

สมหญิง : นักแสดงประจำคณะโศว์ "ทิพฟานี" โศว์ของสาวประเภทสอง

สมนึก : นักศึกษาไทยในไต้หวัน

บุญเต็ม : เคยเป็นช่างประจำอู่ซ่อมรถ ต่อมาได้เป็นนักแสดงของคณะโศว์ "ทิพฟานี" และนักร้องประจำร้านอาหาร "หยาดเพชร" และหลังสุดไปเป็นผู้ย่นวศการโรงพยาบาล

ชบวนการคนใช้

สุดสวย : คนรับใช้บ้านคุณนายดวงสุตา

ฉนผู้ชานะอะ

มด : พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

ณัฐ : พนักงานขายเครื่องประดับในห้างสรรพสินค้า

ลักษณ์ : เคยเป็นอาจารย์สอนหนังสือ

แดง : แมวมองจัดหานาอแบบ

วัยเรียนเพื่อนรัก

เชื้อชาย : นักศึกษา

1.4) ลักษณะท่าทาง ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า ผู้ชายที่มีบุคลิกเป็นชายแท้ ก็ยังอาจเป็นเกย์ได้ ตัวอย่างบุคลิกของเกย์ในภาพยนตร์เรื่องนี้ เช่น

เพลงสดท่ายและรักทรมาณ

สมหญิง : กิริยาท่าทางเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์ มีความอ่อนหวาน นุ่มนวล ทั้งในชีวิตประจำวัน และเมื่อแสดงบนเวที

สมนึก : ปกติ คุณเป็นผู้ชายเรียบร้อย สะอาดสอาด แต่เวลาอยู่กับคนรัก คือ บุญเต็ม จะคิด กิริยาของผู้หญิงมาบ้างเล็กน้อย ทั้งการเดิน และการเคลื่อนไหวทั่ว ๆ ไป

บุญเต็ม : บุคลิกท่าทางคุณเข้มแข็ง เป็นผู้ชายเต็มตัว

ชบวนการคนใช้

สุดสวย : กิริยาท่าทางเป็นผู้หญิงอย่างเปิดเผย แต่ออกจะแข็ง ๆ แบบเสแสร้ง ไม่อ่อนหวาน นุ่มนวล

วัยเรียนเพื่อนรัก

เชื้อชาย : มีบุคลิกนุ่มนวล ท่าทางดั่งดั่งคล้ายผู้หญิงในตอนแรก แต่เมื่อใจเริ่มจะเป็นชาย ทำให้เขาเริ่มปรับบุคลิกให้ดูเข้มแข็งขึ้นบ้าง

ฉันทายณะ

มด, ลีธ : คุณเป็นผู้ชายเต็มตัวเวลาทำงาน อยู่ในเครื่องแบบ หรือต่อหน้าคนอื่น ๆ แต่เวลาอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เป็นเกย์ จะแสดงท่าทางดั่งดั่งแบบผู้หญิงให้เห็น

ลักษณะ : เป็นผู้ชายเต็มตัวในทุกสถานการณ์

แดง, เอ็ม : มีลักษณะของผู้หญิงอยู่ในตัวเอง และแสดงออกทางน้ำเสียง ซอพูดแบบจับปาก

จับคอ

1.5) รสนิยมในการแต่งกาย ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า ผู้ชายที่แต่งกายเหมือนชายแท้ทั่วไป ก็อาจเป็นเกย์ได้ ตัวอย่างการแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์เรื่องนี้ เช่น

เพลงสุดท้ายและรักทรมาณ

สมหญิง : แต่งตัวเหมือนผู้หญิงทั่วๆไป ใส่ทั้งกางเกงและกระโปรง แต่งหน้าแบบผู้หญิง
บางครั้งใส่วิกผมหยิกยาว

สมนึก : แต่งตัวเป็นผู้ชาย แต่ดูสำอาง และประณิดกว่าผู้ชายทั่วไป บางครั้งใส่เสื้อติด
ติดกระดุมคอ บางครั้งใส่เสื้อเชิ้ต กางเกงสแลค

บุญเต็ม : แต่งตัวง่าย ๆ บางครั้งใส่เสื้อเชิ้ต กางเกงยีนส์

ชบวนการคนใช้

สุดสวย : แต่งตัวแบบสาวใช้ ใส่เสื้อคอกระเช้า นุ่งผ้าถุง บางครั้งมีหมวกคลุมผม

ฉันทูชายณะชะ

พัชร์, ลักษณะ : แต่งตัวแบบผู้ชายทั่วไป

แดง : แต่งตัวกรูกราย เสื้อเป็นผ้าไทย ไหล่กว้าง

เอ๋ม : ใส่เสื้อเปคไหล่ ใส่สร้อยคอ มีผ้าโพกศีรษะแบบผู้หญิง

1.6) ลักษณะการเป็นเกย์ เกย์ในภาพยนตร์ยุคนี้ มีลักษณะของการเป็นเกย์อยู่ 2 ลักษณะ คือ การรู้เอกลักษณ์ของตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ และการมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน แต่ยังไม่มีการเปิดเผยในสังคมได้อย่างเปิดเผยในบทบาทของรักร่วมเพศ คือ ไม่มีการแต่งงานอย่างเป็นทางการ ซึ่งหมายความว่า การเป็นเกย์เป็นสิ่งที่คนยังรับไม่ได้ในขณะนี้

1.7) ลักษณะนิสัย ภาพยนตร์เรื่องนี้ แสดงให้เห็นว่าเกย์มีนิสัยหลากหลายเหมือนคนปกติทั่วไป

เช่น

ภาพยนตร์	ภาพที่นำเสนอ	ตัวอย่างเหตุการณ์
<p><u>เพลงสุดท้ายและรักที่รอมาน</u></p>	<p>สมหญิง : เป็นคนประหยัด เก็บหอมรอมริบ จนสร้างเนื้อสร้างตัวได้อย่างรวดเร็ว อารมณ์อ่อนไหว จริงจังในเรื่องความรัก</p> <p>สมนึก : เชื่อในความคิดของตัวเอง จริงจังกับชีวิต ทั้งในเรื่องความรักและความแค้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สมหญิงไม่ยอมเสียเงินเพื่อเลี้ยงผู้ชาย เหมือนเพื่อนกะเทยคนอื่น ๆ ทำให้มีบ้าน มีรถ ก่อนเพื่อน เธอจึงขับรถพาเพื่อน ๆ ไปเที่ยวได้ - สมหญิงยิงตัวตายบนเวทีหลังร้อง "เพลงสุดท้าย" เพราะผิดหวังในเรื่องความรักกับบุญเต็ม - พ่อห้ามสมนึกไม่ให้ไปแก้แค้นบุญเต็มที่กรุงเทพฯ แต่เขาก็ต้องจะไป - สมนึกรักบุญเต็ม พุคคุยกันอย่างเข้าอกเข้าใจ แต่เขาไม่เคยลืมเรื่องการแก้แค้น ตอนจบสมนึกปลอมตัวเป็นสมหญิง ไปหลอกหลอนและทำท่าจะยิงบุญเต็ม เพื่อให้เขาสำนึกผิด

ภาพยนตร์	ภาพที่น่าสนใจ	ตัวอย่างเหตุการณ์
	<p>บุญเต็ม : ใฝ่สูง ทะเยอทะยาน จิตใจอ่อนแอ กลัวการอยู่คนเดียว ไม่จริงใจ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - บุญเต็มคบสมหญิงแสดงบนเวที ดูบันเทิง ค่อนข้างของประเทืองร้อง เพลงหน้าม่าน รู้สึกอหากจะประสบ ความสำเร็จอย่างนั้นบ้าง จึงยอม หลับนอน เป็นคู่ชีวิตให้กับสมหญิง ชั่วคราว เพื่อผลประโยชน์ของคน - สมหญิงแกล้งทำเป็นกินยาตาย บุญเต็มเข้าไปประคอง แล้ว คร่ำครวญว่า "แล้วผมจะอยู่กับใคร"
<u>ชบวนการคนใช้</u>	<p>สุดสวย : ชู้พ้อง ปากจัด ชอบนินทา เกียจคร้าน ชอบหึงหวงและหาเรื่อง ผู้อื่น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สุดสวยนำข้าวหน้าเจ้ากาญจนาแจ้ง แก่คนนาสดวงสดาเป็นประจำ - สุดสวยหึงหวง "นายบัว" กับ "แม่เบ็ฮว" เลยมักจะหาเรื่อง คำทอ และทำร้ายร่างกายแม่เบ็ฮว เป็นประจำ - สุดสวยมักจะลาพักทุกวันหยุดของ เดือน
<u>วัยเรียนเพื่อนรัก</u>	<p>เช็กชาย : อ่อนแอ ไม่สู้คน</p>	
<u>ฉันผู้ชายนะอะ</u>	<p>มด : จิตใจชั่วร้าย คิดกลั่นแกล้ง ผู้อื่น เพื่อให้เขาเปิดเผยความเป็น รักร่วมเพศเหมือนกับเขา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มดวางแผนเล่นเกม "ความจริง จากหัวใจ" ให้เพื่อนแต่ละคนโทร. ถึงคนที่ตัวเองรัก โดยหวังว่าอันจะ โทร. ถึงเพื่อนชายชื่อ "เบิร์ด"

ภาพยนตร์	ภาพที่นำเสนอ	ตัวอย่างเหตุการณ์
	<p>ณัฐ : ใจง่าย ไม่มั่นคง</p> <p>ลักษณะ : ตรงไปตรงมา โรแมนติก มั่นคงในรัก แต่ขาดความรับผิดชอบ</p> <p>แดง : เจ้าชู้ แต่รักเดียว</p> <p>เอ๋ม : ปากจืด ชอบแหย่แหม่มผู้อื่น ขี้หึง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ณัฐชอบคนง่าย ชอบผู้ชายหลายคน ทั้งคนที่สรว์ว่าสน่า จิตแพทย์ แล้ว ยังแอบชอบลักษณะตั้งแต่แรกเห็นด้วย - ลักษณะ ขี้แหวนให้แดงในวันครบรอบแต่งงาน - ลักษณะ ทั้งครอบครัววาระที่ภรรยา ท้องแก่ใกล้คลอด - แแดงบอกว่ารักลักษณะ แต่ก็ยังไม่มีความสัมพันธ์กับพวกนางแบบที่เตี้ยส่งมาให้ดูตัว - เอ๋มค่าผู้หญิงที่มาอยู่กับสามีตน... "อ๊ะนี่ ปากร่องผิว ๆ ๆ ๆ จะมาแหย่ผิวกูหรือ อีกหน่อยอกจะตบหน้าให้เหวอะ หมอไม่รับเจ็บเลย"

1.8) สถานที่พบปะและแหล่งบันเทิง ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า เกย์มีสถานที่เฉพาะที่พวกเขาสามารถจะพบปะสังสรรค์กันได้ และเป็นแหล่งบันเทิงไปในตัวด้วย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารกึ่งผับ หรือไม่ก็รวมกลุ่มสังสรรค์ตามบ้านเพื่อนที่เป็นเกย์ด้วยกัน เช่น

เพลงสุดท้ายและรักทรมาณ

สมหญิง, บุญเติม : นัดสังสรรค์กับเพื่อนที่ร้านอาหาร "หยาตเพชร" ซึ่งมีเพื่อนของสมหญิงเป็นเจ้าของ และเป็นที่ทำงานของบุญเติมเองด้วย นอกจากนี้ ยังพบกันตามผับต่าง ๆ

สมนึก : ผับ "เซคเคินทิส" ผับแห่งใหม่ของประเทือง

ฉันทูชาชนะชะ

กลุ่มชาวยุโรปทั้งหมด พบปะกันที่บ้านของ "มด" ในงานวันเกิด "เค็ส"

1.9) สภาพจิตใจ ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่เป็นเกย์จะมีสภาพจิตใจบอบช้ำอยู่ตลอดเวลา อันเนื่องมาจากความผิดหวัง และกลัวผิดหวังในความรัก ซึ่งหมายถึงว่า เกย์จะต้องผิดหวังในความรักอยู่เป็นประจำ เช่น

ภาพยนตร์	ภาพที่น่าเสียด	ตัวอย่างเหตุการณ์
<u>เพลงสุดท้ายและ</u> <u>รักทรมาณ</u>	สมหญิง : จิตใจอยู่ในภาวะบอบช้ำ เจ็บปวด เพราะถูกคนรักหักหลัง ไปรักผู้หญิงแท้	- สมหญิงร้อง "เพลงสุดท้าย" ให้กับ บุญเต็ม ซึ่งมีเนื้อร้องว่า... "แสงตะวัน แสงจันทร์ แสงดาว พร่างพรายเป็นประกาย แต่ตัวฉัน เป็นเพียงแสงไฟ ใกล้ริบหรืออยู่ใน แสงเทียน เจ็บปวดทั้งกายและใจ เป็นเพราะชายคนนั้น ทั้งความเศร้า ไว้ให้กับฉัน ตั้งใจฉันใกล้ดับพร้อม กับแสงเทียน... อหากให้เขารู้ว่า มันเจ็บ เจ็บเพียงไหน ตอบฉัน ได้ไหม ว่าฉันผิด ผิดอย่างไร... จริงชีวิตมันเป็นสิ่งปลอม ใครจะยอม จริงใจ จะโทษเขาไปทำไม ทำไม ไม่โทษตัวเอง แม้ว่ากายฉันมันจะ ปลอม แต่ฉันไม่ยอมปลอมใจ ชีวิตฉัน ก็จะให้ สิ่งสุดท้ายที่เหลือไว้ ๆ ๆ ทำไม..."

ภาพยนตร์	ภาพที่น่าเสนอ	ตัวอย่างเหตุการณ์
<u>ฉันผู้ชายนะฮะ</u>	มด : ตกอยู่ในภาวะทุกข์ทรมานใจว่า จริง ๆ แล้วไม่มีใครอยากเกิดมาเป็นรักร่วมเพศ และคิดว่า จะไม่มีใครรักตัวเองจริง	- มดกลับบ้านเปลี่ยนเสื้อผ้าจากเครื่องแบบสจ๊วตเป็นชุดแฟนซีแบบผู้หญิง มีเพลงประกอบ ซึ่งมีเนื้อร้องบางส่วนว่า... " ...ก็ใครเล่าอยากเพื่อน พิสดาร แต่เหตุการณ์มันผิดบิดผัน...จะมีใครใดเล่า ที่รักเราจริง ๆ อ้อ! หันเหเสนเห่า...ใครเล่าหน่าจะทนอยู่กับผู้ชาย..."

1.10) สุขภาพ ภาพยนตร์ไม่ได้กล่าวถึงโรคเฉพาะที่ร้ายแรงของเกย์ ซึ่งหมายความว่า เกย์ก็มีสุขภาพแข็งแรงเหมือนคนทั่วไป ปัญหาสุขภาพของเกย์คนนี้เป็นปัญหาสุขภาพทางใจไม่ใช่ทางกาย

1.11) การแปลงเพศ ไม่มีภาพยนตร์เรื่องใดเน้นในเรื่องการแปลงเพศ หรือความต้องการที่จะแปลงเพศของเกย์เลย นอกเหนือไปจากการให้ผู้ชมคาดเดาเอาเองว่า อาจมีสาวประเภทสองบางคนที่ได้แปลงเพศแล้วเท่านั้น ซึ่งหมายความว่า ภาพยนตร์อาจไม่สนับสนุนให้คนกลายเป็นเพศหญิง หรืออาจจะบอกเป็นนัยว่า เกย์ไม่สนใจการแปลงเพศเพราะสภาพเศรษฐกิจไม่อำนวย

2. บุคคลรอบข้าง

2.1) ครอบครัวเดิม ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า การมีพื้นฐานครอบครัวที่ไม่อบอุ่น และการที่พ่อไม่เป็นตัวอย่างที่ดี ทำให้ลูกชายไม่อยากเลียนแบบพ่อ แต่ใกล้ชิดกับแม่มากกว่า เป็นสาเหตุของการเป็นเกย์ ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่าสังคมไทยชอบโทษสาเหตุของปัญหาว่ามาจากครอบครัว โดยส่วนใหญ่ เช่น

ภาพยนตร์	ภาพที่น่าเสนา	ตัวอย่างเหตุการณ์
<u>เพลงสุดท้ายและรักทรมาณ</u>	สมหญิง, สมนึก : พ่อแม่เสียชีวิตทั้งคู่ อยู่กันสองคนพี่น้องมาตั้งแต่เด็ก โดยต้องดูแลกันเอง	- สมนึก นึกถึงภาพในอดีตที่รถมาเก็บศพพ่อแม่ของเขาไป และเขากับ "สมหญิง" พี่ชายฝาแฝดเคยผลัดกันบ่อนข้าว และอาบน้ำให้กันในสมัยเป็นเด็ก

วัยเรียนเพื่อนรัก

แต่เดิม "ชาติชาย" อาศัยอยู่กับแม่ พี่สาวซึ่งเป็นทอม และพ่อเลี้ยงใจร้าย ที่ชอบดบตีเขากับแม่อยู่เสมอ แต่ภายหลังเขา พี่สาว และแม่ ได้แยกครอบครัวมาอยู่ต่างหาก โดยแม่หย่าขาดกับพ่อเลี้ยงซึ่งภายหลังเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ

2.2) คู่สมรส ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า การผิดหวังในตัวคู่สมรสซึ่งเป็นผู้หญิงอาจเป็นสาเหตุให้ผู้ชายกลายเป็นเกย์ได้ เพราะเกย์ในภาพยนตร์เรื่องนี้ เคยแต่งงานกับผู้หญิงมาก่อน และมักจะมีปากเสียงกันอยู่บ่อย ๆ ตัวอย่างคู่สมรส เช่น

ภาพยนตร์	ภาพที่นำเสนอ	ตัวอย่างเหตุการณ์
<u>เพลงสุดท้ายและรักทรมาณ</u>	บุญเต็ม : อยู่กินกับสาวประเภทสอง ก่อน เพราะความทะเลาะเถียงกัน ต่อมาแต่งงานกับหญิงเลสเบียน แล้ว เข้ากันไม่ได้ จึงหันมาใช้ชีวิตคู่กับผู้ชายด้วยกันอีกครั้ง แต่ในที่สุดก็ แยกกัน	<ul style="list-style-type: none"> - บุญเต็มไปอยู่กับสมหญิง เพราะอยากเป็นนักร้องและนักแสดง - บุญเต็มแต่งงานกับบอรัท แต่ก็ต้องมีปากเสียงกันอย่างรุนแรง เพราะความเป็นรักร่วมเพศ ของแต่ละฝ่าย - บุญเต็มใช้ชีวิตคู่กับสมนิกอย่างมีความสุข ก่อนที่สมนิกจะแก่แค่นั้น บุญเต็ม แล้วยแยกจากกัน
<u>ฉันผู้ชายนะฮะ</u>	ลักษณะ : เคยมีภรรยา แต่ทั้งภรรยา มาขณะที่กำลังตั้งครรภ์ แล้วมาใช้ชีวิต อยู่กับผู้ชายด้วยกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะเล่าให้อินฟังว่า เขา จากภรรยา ที่กำลังตั้งครรภ์มา แล้วมาเจอกับแดง ที่กรุงเทพฯ ทำให้ตัดสินใจ ใช้ชีวิต อยู่กับแดง

วัยเรียนเพื่อนรัก

หลังจากที่ "ชาติชาย" มีจิตใจเป็นชายแท้ เขาสมรสกับ "สุชาดา" ซึ่งเคยเป็นเลสเบียน ฝ่ายหญิง แต่ปัจจุบันเป็นหญิงที่ชอบผู้ชาย เขากับเธอรักกันดีและกำลังจะมีบุตรด้วยกัน

2.3) กลุ่มเพื่อน ภาพยนตร์เรื่องนี้ แสดงให้เห็นได้ชัดว่า เกย์ชอบรวมกลุ่มอยู่กับเกย์ด้วยกัน ไม่ว่าจะจะมีเพื่อนกลุ่มก็ตาม เช่น

เพลงสดท้ายและรักทรมาณ

- สมหญิง, สมนึก : กลุ่มเพื่อนเป็นพวกกะเทยในคณะโห่ "ทีพนานี" และยังมีหญิงทอมบอยชื่อ "แพรว" ซึ่งคุมร้านอาหาร "หยาดเพชร" ด้วย
- บุญเต็ม : ชอบคบเพื่อนเป็นรักร่วมเพศเหมือนกับตน แม้แต่จิตแพทย์ในโรงพยาบาลที่เขาสนิทด้วย ก็ยังมีแฟนเป็นผู้ชาย

ฉันผู้ชายนะฮะ

มด : มีเพื่อนสนิทเป็นรักร่วมเพศเกือบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น "ลักษณ" และ "พัธู" ซึ่งเป็นเกย์แบบปกปิด "แดง" และ "เต๋ย" ซึ่งเป็นเกย์ที่แสดงท่าทางอย่างเปิดเผย หรือ "เอ๋ม" ซึ่งจัดเป็นสาวประเภทสอง และแม้แต่ "เบิร์ด" เพื่อนสมัยเรียนหนังสือก็ยังเป็นเกย์ด้วย ยกเว้น "อั้น" ซึ่งเป็นชายแท้ชอบผู้หญิง แต่เขาก็เป็นคนที่ทำให้มดเข้าใจผิดคิดว่าเป็นเกย์ เช่นเดียวกัน

3. พฤติกรรมและการแสดงออก

3.1) รูปแบบ การแสดงออก และทัศนคติในเชิงความรัก

ภาพยนตร์ทุกเรื่องในยุคนี้ แสดงให้เห็นว่าเกย์จริงจังในเชิงความรักเป็นอย่างมาก เมื่อเขาผิดหวังจะเสียใจอย่างรุนแรง จนบางรายถึงกับไม่ยอมมีชีวิตอยู่ ซึ่งหมายความว่า สำหรับเกย์แล้ว เรื่อง "ความรัก" ต้องมาเป็นอันดับหนึ่ง แต่สิ่งที่ภาพยนตร์เสนอแตกต่างไปจากความเป็นจริง คือ การที่เกย์ควนเปลี่ยนบทบาทมารักผู้หญิง ซึ่งตามหลักจิตวิทยาแล้ว เกย์ควนไม่สามารถเปลี่ยนบทบาทของเขามารักผู้หญิงได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้สร้างไม่ได้ศึกษาข้อมูลทางด้านจิตวิทยา มาอย่างเพียงพอ ตัวอย่างในเรื่องความรักของเกย์ เช่น

ภาพยนตร์	ภาพที่นำเสนอ	ตัวอย่างเหตุการณ์
<p><u>เพลงสุดท้ายและรักทรมาณ</u></p> <p><u>ฉันผู้ชายนะฮะ</u></p>	<p>สมหญิง : มีรักแบบทุ่มเททั้งกายและใจอย่างมาก จนต้องเจ็บปวดเนื่องจากถูกชายคนรักนอกใจ ไปแต่งงานกับผู้หญิงแท้ ความผิดหวังในรักของเธอ สามารถสละได้ด้วยชีวิต</p> <p>สมนึก : มีรักแบบถุกกดดันให้รู้สึกสับสน เนื่องจากไปรักคนที่ตนกำลังจะแก้แค้น</p> <p>บุญเต็ม : มีรักที่เกิดจากความเข้าใจกัน รู้สึกว่าอยู่กับสมนึกแล้วสบายใจ หลังจากที่เคยอยู่กับผู้หญิงแล้ว เข้ากันไม่ได้</p> <p>ลักษณะ : มีรักที่มีแรง รักเดียวใจเดียว และแสดงออกอย่างไร้แมนติก</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สมหญิงหวังดีกับบุญเต็มมาก พาเขาไปฝากกับประเทืองให้ได้ทำงาน ใน "ทิฟฟานี่" และ ร้านอาหาร "ฮาดเพชร" ของแพรว หลังจากพาไปอาศัยอยู่ด้วยที่บ้านในฐานะของสามี - สมหญิงชิงตัวศาสบนเวที หลังจากผิดหวังในความรัก ที่บุญเต็มไปแต่งงานกับชอร์ทัส - สมนึกเดินทางจากไต้หวันมากรุงเทพฯ เพื่อจะแก้แค้นบุญเต็ม ที่ทำให้สมหญิงพี่ของตนต้องตาย แต่เกิดมาหลงรักบุญเต็มเสียเอง จนยากที่จะห้ามใจได้ - บุญเต็มพุดคุยหยอกล้อกับสมนึกอย่างคนที่เข้าใจกัน หลังจากที่ผ่านมาการทะเลาะกับชอร์ทัสอย่างรุนแรงมาแล้ว - ลักษณะบอกแดงว่า "รักแดงคนเดียว" และซื้อแหวนให้เป็นของขวัญวันครบรอบแต่งงาน

วัยเรียนเพื่อนรัก

แต่เดิม "เชือชาย" มีจิตใจชอบพอมือชายด้วยกัน จนกระทั่งได้พบ "วิรัตน์" ซึ่งตอนแรกเขาก็แสดงออกว่าชอบวิรัตน์แบบหญิงสาวชอบชายหนุ่ม มีการแสดงความรักโดยการคลอเคลีย ป้อนขนมให้กัน อย่างไรก็ตามไม่มีใคร แต่ต่อมาเมื่อวิรัตน์สอนให้เขามีจิตใจเป็นชาย เขาก็เริ่มที่จะรักผู้หญิงอย่าง "สุชาดา" อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นผู้ที่เขาคูด้วยอย่างถูกต้อง จนกระทั่งสุชาดาตั้งครรภ์กับเขา

3.2) บทบาท พฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้แสดงให้เห็นว่า เกย์ให้ความสำคัญกับเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ มากน้อยเพียงใด แต่มีการเสนอเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันเป็น หนทางไปสู่ความสำเร็จของตน ซึ่งหมายความว่า การเป็นเกย์เกี่ยวข้องกับเรื่องเศรษฐกิจ หรือ การเป็นเกย์เป็นสิ่งเพิ่มรายได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ภาพยนตร์สะท้อนในเรื่องความยากจนของ สังคมไทย ที่มีหนทางให้คนจนได้เข้าได้เพียงไม่กี่ทาง

นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังพอที่จะแสดงให้เห็นบทบาททางเพศของตัวละครด้วย ซึ่งใน ที่นี้ ต้องการจะบอกว่า บทบาททางเพศอาจดูได้จากลักษณะภายนอก เช่น กรณี "บุญเต็ม" กับ "สมหญิง" บุญเต็มเป็นเกย์แบบแอบจิด จึงมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุก (Aa) ส่วนสมหญิงเป็น สาวประเภทสองหรือพวกสว่างจิด จึงมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับ (Bb)

3.3) ความเป็นเพื่อน ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า ความเป็นเพื่อนของเกย์มีเหมือนคนธรรมดา ทั่วไป คือ มีทั้งเกย์ที่เป็นเพื่อนที่ดี และเกย์ที่เป็นเพื่อนที่คบไม่ได้ เช่น

ภาพยนตร์	ภาพที่น่า:เสนอ	ตัวอย่างเหตุการณ์
ฉันผู้ชายนะฮะ	มด : เป็นเพื่อนที่ไม่ดี กลั่นแกล้งเพื่อน ต้องการเปิดเผยความลับให้เพื่อน อับลาฮ ณัฐ : เป็นคนที่รู้จักให้อภัยเพื่อน แม้ว่า เพื่อนจะไม่ดีก็ตาม	- มดให้อื่นเล่นเกม "ความจริงจากหัวใจ" จะให้มดยอมรับว่า เป็นรักร่วมเพศ เหมือนกับตน - หลังเล่นเกม ทุกคนแยกย้ายกันกลับบ้าน ไปกับคู่รัก ทั้งให้มดยืนยันว่าควรอยู่คนเดียว มีแต่ณัฐที่เห็นใจ และชวนมดขับรถไปด้วย

3.4) ความเป็นพ่อและแม่ ภาพยนตร์ในชุดนี้ ต้องการสะท้อนภาพของเกย์ที่ไม่มีความรับผิดชอบแม้ในชีวิตจริง เกย์จะเป็นพ่อที่รักลูกเหมือนกับผู้ชายทั่วไปก็ตาม ตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์	ภาพที่น่าเสนา	ตัวอย่างเหตุการณ์
<u>ฉันทน์ชายณะยะ</u>	ลักษณะ : เป็นพ่อที่ไม่สนใจลูก เห็นความรักสำคัญกว่า	- ลักษณะเล่าให้อันฟังว่า เขาเคยมีภรรยา แต่เขาก็เข้ามาตอนที่เธอตั้งครรภ์ และไม่ได้กลับไปหาอีก แต่มาอยู่กับ "แดง" ซึ่งเขารักมาก

4. สาเหตุของการเป็นเกย์ ภาพยนตร์ชุดนี้ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กผู้ชายกลายเป็นเกย์ คือ ครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องครอบครัวขาดความอบอุ่น ครอบครัวขาดลูกสาว หรือการเสริมแรงจากครอบครัวก็ตาม ซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะของสังคมไทยว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุด ที่จะปลูกฝังเด็กได้ในทุก ๆ เรื่อง รวมทั้งเรื่องเพศด้วย เช่น

เพลงสวดทำยและรักทรมาณ

สมหญิง, สมนึก : พ่อแม่ตายตั้งแต่เด็ก ๆ ต้องช่วยเหลือตัวเอง ดูแลซึ่งกันและกัน และเคยแก้ผ้าอาบน้ำร่วมกันมา

วัยเรียนเพียนรัก

ในเรื่องกล่าวถึงสาเหตุในกาเป็นเกย์ของ "เชื้อชาย" ว่าเป็นเพราะพ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้และไม่เอาใจใส่เท่าที่ควร นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากปัญหาครอบครัว ซึ่งแม่ของเขาแต่งงานใหม่และมีพ่อเลี้ยงใจร้าย อาจทำให้เขาเกลียดผู้ชาย เข้าข้างแม่ และยังมีพี่สาวที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศคอยปกป้องดูแลอยู่ด้วย

ฉันทน์ชายณะยะ

ฉันทน์ : แม่จับแต่งตัวเป็นผู้หญิง สอนให้รำละคร และแต่งหน้าแบบนมตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วชมว่าเขาสวย

5. ปฏิกริยาจากบุคคลรอบข้าง

จากปฏิกริยาของบุคคลรอบข้างที่มีต่อเกย์ในภาพยนตร์เรื่องนี้ แสดงให้เห็นว่า สังคมยังมีอคติต่อเกย์อยู่มาก เพราะปฏิกริยาส่วนใหญ่จะเป็นไปในแง่ลบ เช่น

เพลงสุดท้าย

แม่ของอรรถย์ไม่ชอบ "สมหญิง" กับเพื่อน ๆ ซึ่งเป็นรักร่วมเพศกันทั้งกลุ่ม จึงยื่นคำขาดให้อรรถย์เลิกคบกับกลุ่มของเธอ

วัยเรียนเพื่อนรัก

ปฏิกริยาจากบุคคลรอบข้างที่มีต่อ "เชื้อชาย" มี 2 ลักษณะ คือ

- คนในครอบครัวและผู้ที่เขาสนิทสนมด้วยเป็นพิเศษ รู้สึกสงสารและเอ็นดู ในความอ่อนแอเหมือนผู้หญิงของเขา ทำให้แต่ละคนต้องคอยปกป้องดูแล เหมือนเขาเป็นผู้หญิงคนหนึ่ง แต่ขณะเดียวกันก็มีความปรารถนาจะให้เขาเป็นผู้ชายเต็มตัว
- เพื่อนร่วมสถาบันเห็นเขาเป็นตัวตลก คอยกลั่นแกล้งจะให้เขาถอดเสื้อมาให้ดูอยู่เสมอ

นักผู้ชายณะะ

อันแสดงความรังเกียจ "มด" กับเพื่อน ๆ จนเห็นได้ชัดในงานวันเกิดที่บ้านมด เมื่อรู้ว่าทุกคนที่ไปวันนั้นเป็นรักร่วมเพศ เขาเลยกลั่นแกล้ง ทำท่าจะออกจากบ้านมดทันทีที่รู้ความจริง ถ้าไม่มีใครรั้งไว้ แต่เมื่อเห็นความดีของเพื่อนมดหลาย ๆ คน ทำให้เขาเริ่มจะมองข้ามในจุดนี้ แล้วหันมาพิจารณาคนที่จิตใจแทน

ยุคปัจจุบัน พ.ศ. 2533 - ปัจจุบัน

ในยุคนี้ชาวเกย์ในประเทศไทยได้มีการจัดตั้ง "กลุ่มภราดรภาพ" ขึ้น โดยทำหน้าที่รณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ เพื่อที่จะให้สังคมลดความรังเกียจที่มีต่อพวกเกย์ลง และให้ยอมรับว่า ชาวเกย์ก็เป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อสังคมเช่นกัน เมื่อเกย์ออกมามีบทบาทมากขึ้น และสังคมรังเกียจพวกเกย์น้อยลง ความเป็นเกย์จึงถูกมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา และไม่เป็นแพ้นั้นในกลุ่มของผู้ที่ต้องการความโดดเด่นในสังคมอีกต่อไป ภาพยนตร์ไทยที่น่าเสียดายในยุคนี้ จึงเลิกให้ความสนใจกับพวกเกย์ โดยเฉพาะในยุคที่คนนิยมดูภาพยนตร์ไทยน้อยลง บทของเกย์ในภาพยนตร์จะค่อย ๆ ลดลงจนเกือบจะหายไป ที่น่าเสียดายอีกอย่างคือมีเพียงบทของตัวรองหรือตัวประกอบเพียงเล็กน้อยเท่านั้น หรือมีจะนั้นก็ เป็นบทของชายที่มีลักษณะคล้าย ๆ ผู้หญิง แต่ไม่ได้มีสิ่งทีแสดงว่า เขารักชอบหรือมีเพศสัมพันธ์กับ

คนเพศเดียวกัน ซึ่งต่างกับในละครโทรทัศน์ ที่มีภาพของเกย์ปรากฏชัดเจนอยู่อย่างแพร่หลายมากขึ้น ตามกระแสความนิยมของละครโทรทัศน์ เช่น เรื่อง "ชายไม่จริงหญิงแท้" "รักไร้อันดับ" "ซอปรารภนา 2500"

ภาพยนตร์ไทยที่น่าเสียดายภาพของเกย์ที่เห็นได้ชัดในยุคนี้นมีอยู่ 2 เรื่อง ได้แก่ บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย และ นางแบบ โดยจะนำมาศึกษาทั้ง 2 เรื่อง ดังนี้

บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย (พ.ศ. 2537)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ มีตัวรองเป็นชายรักสองเพศอยู่คนหนึ่ง คือ "อาจารย์ธนา"

เรื่องย่อ

"เด็ชว" เป็นเด็กผู้ชายวัยรุ่นที่พ่อแม่แยกทางกัน เขาอาศัยอยู่กับแม่และป้า โดยพ่อแยกไปอยู่กับแม่เลี้ยง เขาคิดว่าพ่อคนที่เข้าใจเขาที่สุด เพราะเป็นผู้ชาย จึงได้เขียนเล่าเรื่องผ่านสมุดบันทึกเกี่ยวกับชีวิตในช่วงมัธยมปลายว่า....

เมื่อโรงเรียนเปิดเทอม มีอาจารย์ใหม่มาสอนคนหนึ่ง ชื่อ "อาจารย์ธนา" ซึ่งเป็นคนที่เข้ามากำหนดชีวิตช่วงหนึ่งของทุกคน อาจารย์ธนนี้เป็นมนุษย์ 2 อารมณ์ ด้านหนึ่งเป็นคนดี เข้มงวดต่อระเบียบวินัย อีกด้านหนึ่งเขาเป็นชายที่ฝังใจในเพศเดียวกัน รักสวยรักงาม ครั้งหนึ่งเขาเคยเกือบจะลวนลาม "เด็ชว" บนรถโดยสารด้วย

"เด็ชว" รู้สึกกังวลใจที่อาจารย์ธนาไปมาหาสู่กับแม่ที่บ้าน โดยกลัวว่าอาจารย์ธนาจะมาเป็นพ่อเลี้ยง เพราะเขามักจะชอบจับผิดและหาเรื่องตนกับเพื่อน ๆ เสมอ แต่ในที่สุดก็โล่งใจเพราะรู้ว่าแม่ก็รู้เรื่องเกี่ยวอาจารย์ธนา และเริ่มจะห่าง ๆ กันแล้ว

"เด็ชว" กับเพื่อน ๆ ถูกอาจารย์ธนาทำโทษจนทนไม่ไหว โดยเฉพาะ "เด็ชว" มักถูกเหยียดหยามไปถึงแม่ของเขาด้วย พวกเขาจึงแค้นแค้น โดยเอากาวตราช้างไปหยอดคิในรูกุญแจรถของอาจารย์ธนาทำให้ถูกไล่ออกทั้งกลุ่ม พวกเขาเลยไปพักพ่อนที่บ้านของเพื่อนคนหนึ่งซึ่งหัวดีสุดซุกกลับถูกตำรวจจับ เพราะไปอาศัยรถยนต์ของหนีภาษีกลับมา

หลังกลับจากศาลแล้ว แต่ละคนก็แยกย้ายกันไปคนละทาง เดี่ยวเริ่มรู้สึกที่ตัวเองรัก "แก้ว" เพื่อนผู้หญิงที่โรงเรียน ซึ่งมีปัญหาทางบ้านคล้ายกับตน แก้วคอยชักชวน "เดี๋ย" ในเรื่องเรียน จนกระทั่งเขาสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้และเรียนจบ

"นางแบบ" (พ.ศ. 2540)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ มีตัวละครเกย์อยู่หลายคน ที่นำมาศึกษามีตัวรอง 1 คน คือ "โจ" ซึ่งเป็นชายรักสองเพศ และตัวประกอบ 2 คน คือ "เจ้ไก่" และ "เจ้หอย"

เรื่องย่อ

"ตอง" เด็กสาวชนบทจากบ้านเกิดมาด้วยความมอซอกเป็น "นางแบบ" เธอเดินทางมากรุงเทพฯ เพื่อเข้าสู่วงการนี้ ซึ่งมีแต่การแก่งแย่งแข่งขัน โดยมีนางแบบรุ่นพี่ 2 คน คือ "นัม" และ "คริส" เป็นแรงบันดาลใจ ตองได้รู้จักกับ "เจ้หอย" และ "เจ้ไก่" กระจกเทศน์ผู้ฝึกสอนนางแบบ โดยเจ้หอยให้ตองเริ่มจากการเป็นเด็กรีดผ้าและเตรียมเสื้อผ้านางแบบก่อน

เจ้หอยเป็นกระจกเทศน์ใจดี ครั้งหนึ่งนางแบบขาด เธอให้ตองลองเดินแทนดู แต่ตองทำซาหน้าถูกเจ้ไก่ซึ่งเป็นผู้รับงานคำว่าร่าอย่างแรง จนเจ้หอยต้องปลอบใจ

ตองเคยฝากเนื้อฝากตัวกับ "กิ้ง" ดีไซเนอร์รุ่นใหญ่ เธอจึงได้รับการฝึกฝนจากกิ้งอย่างหนัก และได้ร่วมเดินแบบในงานหนึ่งจนประสบความสำเร็จ ได้ก้าวรูดขึ้นปกนิตยสาร เมื่อตองมาอยู่กับกิ้ง เธอก็ได้รู้จักกับนายแบบลูกครึ่งชื่อ "โจ" ตองชอบเขามาก ทั้งคู่ได้เสื่อและอยู่กินกันที่บ้านโจ จนกระทั่งวันหนึ่งโจมีเพื่อนชาย ชื่อ "ปีเตอร์" มาค้างที่บ้าน ตองได้รู้ว่าโจเป็นเกย์ เมื่อเขาแอบช่องไปนอนกับปีเตอร์

ในงานเดินแบบบนเวทีใหญ่ครั้งหนึ่ง มีการกลั่นแกล้งระหว่างทีม "เจ้ไก่" กับ "เจ้หอย" โดยทางฝ่ายเจ้ไก่เริ่มก่อน นางแบบ 2 ทีม ผลัดกันเดินชนและชดชางนอีกทีมหกล้ม โดยเจ้ไก่อกับ "จินตย์" ดีไซเนอร์ทางฝ่ายของเธอเป็นผู้ริเริ่มแผนอันชั่วร้าย ในที่สุดทีมเจ้ไก่ชดชอนตัว คงเหลือแต่อีกทีม โดยมี "เจ้หอย" ออกมาร่วมเดินเองด้วย

3 ปี ต่อมาในงานแต่งงานของ "น้อม" นางแบบชั้นนำ 4 คน ได้กลับมาพบกันอีกครั้ง "คริส" ได้เป็นดีไซเนอร์ "จุง" มีลูกแล้ว 2 คน มีเพียง "ตอง" คนเดียวที่ยังคงเป็นนางแบบชื่อดัง และในงานนี้ "เจี๊ยบ" ก็ได้มาร่วมงานด้วย โดยแต่งตัวเป็นผู้หญิงโคสมอปูน

ตัวละครเกย์ในภาพยนตร์ไทย สามารถนำมาพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของตัวละคร

1.1) อายุ เกย์ในภาพยนตร์ยุคนี้ มีอายุอยู่ประมาณระหว่าง 25 - 35 ปี หรืออยู่ในวัยหนุ่มสาว ซึ่งหมายความว่า ภาพยนตร์ยังคงมองเรื่องของเกย์ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรัก เป็นส่วนใหญ่ เช่นเดียวกับใน 2 ยุคที่ผ่านมา เช่น

บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย

ชนา อายุประมาณ 32 ปี

นางแบบ

โจ อายุประมาณ 25 ปี

เจี๊ยบและเจี๊ยบ อายุประมาณ 30 ปี

1.2) สถานภาพ ถึงแม้เกย์ในเรื่องจะไม่ได้แต่งงานกับผู้หญิงอย่างเป็นทางการ แต่ภาพยนตร์ก็ได้แสดงให้เห็นว่า เกย์ใช้ชีวิตคู่กับผู้หญิงก็เพื่อที่จะปิดบังความเป็นเกย์ของตน เช่น

นางแบบ โจ : ใช้ชีวิตคู่กับ "ตอง" ซึ่งเป็นผู้หญิงอยู่ระยะหนึ่ง แต่ต้องแยกกันเมื่อมี "ปีเตอร์" เพื่อนสนิทของเขาซึ่งมาจากต่างประเทศมาอยู่ที่บ้านเขาในฐานะคนรัก

1.3) อาชีพ ภาพยนตร์สนับสนุนการนำเสนอในยุคนั้นแล้วว่า เกย์เริ่มที่จะมีสิทธิในการทำงานมากขึ้น เพราะมีทั้งเกย์ที่อยู่ในวงการแฟชั่น และที่เป็นอาจารย์ เช่น

บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย

ชนา : อาจารย์สอนนักเรียนมัธยม

นางแบบ

โจ : นายแบบ

เจ้ไก่, เจ้หอย : ครูฝึกสอนนางแบบ

1.4) ลักษณะท่าทาง ภาพยนตร์สับสนุนการนำเสนอของทั้ง 2 ชุดที่ผ่านมาว่า ผู้ชายที่มีบุคลิกเป็นชายแท้ ก็อาจจะเป็นเกย์ได้ เช่น

บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย

อาจารย์ธนา : เป็นผู้ชายเต็มตัว

นางแบบ

โจ : รูปร่างสะอิดสะเอ้ง เป็นผู้ชายเต็มตัว

เจ้ไก่, เจ้หอย : กรืดกราย พยายามเสแสร้งให้กริยาท่าทางเหมือนผู้หญิงอย่างมาก นำเสียงออกด้อ้น

1.5) รสนิยมในการแต่งกาย ภาพยนตร์สับสนุนการนำเสนอของทั้ง 2 ชุดที่ผ่านมาว่า ผู้ชายที่แต่งกายเป็นชายเต็มตัว ก็อาจจะเป็นเกย์ได้ เช่น

บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย

อาจารย์ธนา : แต่งกายเรียบร้อย ประณีต ใส่เสื้อเชิ้ต ผูกเนคไท แบบอาจารย์ และใส่สูทเมื่อเข้าไปในแหล่งบันเทิง

นางแบบ

โจ : ชอบใส่เสื้อยืดแขนยาวกับเสื้อมัด กางเกงสแลค

เจ้ไก่, เจ้หอย : ชอบใส่เสื้อยืดแขนยาวรัดรูปคล้ายของผู้หญิงกับกางเกงสีขา

1.6) ลักษณะการเป็นเกย์ ภาพยนตร์ชุดนี้ นำเสนอลักษณะการเป็นเกย์ของตัวละครเพียง 2 ลักษณะ เหมือนใน 2 ชุดแรกที่ผ่านมา คือ เป็นเกย์ที่รู้เอกลักษณ์ความเป็นรักร่วมเพศของตน และมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน ซึ่งหมายความว่า จนถึงยุคปัจจุบัน สังคมก็ยังคงยอมรับเกย์ได้เพียงให้พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในโลกส่วนตัว แต่ยังไม่ต้องการให้ออกมาเปิดเผย หรืออยู่ในสังคมในบทบาทของรักร่วมเพศได้

1.7) ลักษณะนิสัย ภาพยนตร์สนับสนุนการนำเสนอในยุคคลงที่ว่า เกย์มีนิสัยหลากหลาย เหมือนกับคนทั่วไป ที่อาจมีทั้งด้านดีและไม่ดี เช่น

ภาพยนตร์	ภาพที่นำเสนอ	ตัวอย่างเหตุการณ์
<p><u>บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย</u></p> <p><u>นางแบบ</u></p> <p><u>ฉันผู้ชายนะอะ</u></p>	<p>อาจารย์ธนะเจ้าระเบียบ เคร่งครัดในกฎระเบียบ จริงจัง ชอบตักคน</p> <p>เจ๊ไก่ ซ้อจจา ชอบซิ่งดี- ซิ่งเค่น ปากจัด</p> <p>เจ๊หอยชอบนินทา ปากจัด แต่ใจดี</p>	<p>-ธนาทำโทษนักเรียนที่สูบบุหรี่ เอา วี.ดี.โอ.ไปมาดูอย่างเซ็ดหลาบ และ เขียนตึกเรียนทรมารองกัน</p> <p>-ธนาบอกกับเคียวะ "ฝากบอกแม่นาสหน่อ นะว่าอาจารย์คิดถึง หมูนี่ไม่ค่อยเห็นออกไป เที่ยวกลางคืนเลยนะ"</p> <p>-เจ๊ไก่บอกว่านางแบบคนหนึ่งซึ่งโทร.มา ลังาน "ซิ่งเอาอีกแล้วเหอแก เมื่อวาน ก็เพิ่งโทร.มาบอกว่าปวดท้องเมนส์ อ้อทำให้ ฉันทจับได้นะว่าตอแหล"</p> <p>-เจ๊ไกร่วมมือกับดีไซเนอร์ชื่อ "จิ้นต๋ย" ให้นางแบบของตนกลั่นแกล้งที่นางแบบของ "กิ้ง" โคอัยให้เดินช่นหรือซัดซาชณะเดินแฟชั่น บนเวทีใหญ่แห่งหนึ่งเพื่อให้คนหมดความนิยม เสื้อผ้าที่ทีมของกิ้งสวมใส่</p> <p>-เจ๊หอยอุทานกับเจ๊ไก่หลังรู้ว่าซิ่งมา เดินแบบไม่ได้ "ตายแล้ว ออย่างนี้จะไปหา สักเบื้อที่ไหนทันละคะเนี่ย"</p> <p>-เจ๊หอยนินทา "กิ้ง" กับ "จิ้นต๋ย" ดีไซเนอร์ 2 คน ที่ไม่ถูกกันให้ตองฟังแล้วบอกว่า "รู้แล้วห้ามไปอินเตอร์เนตนะจ๊ะ"</p>

1.8) สถานที่พบปะและแหล่งบันเทิง จนถึงยุคปัจจุบัน ภาพยนตร์ก็ยังคงแสดงให้เห็นว่า เกย์มีสถานที่เฉพาะในการพบปะสังสรรค์ หรือใช้เป็นแหล่งบันเทิง เพราะทั้งเรื่อง "บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย" และ "นางแบบ" ตัวละครก็ร่วมเพศสังพบกันในห้อง หรือบาร์เกย์

1.9) สภาพจิตใจ ภาพยนตร์ยุคนี้แสดงให้เห็นว่า เกย์ในยุคปัจจุบันเริ่มที่จะไม่มีความสับสนในบทบาททางเพศของตน และยอมรับในเรื่องความไม่จริงยิ่งขึ้นของชีวิตคู่ รวมทั้งยอมรับสภาพสิทธิความเป็นเกย์ในสังคมไทยที่เป็นอยู่ และไม่มีการเรียกร้องสิทธิที่มากกว่านี้อ่างรุนแรง ตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์	ภาพที่น่าเสนอ	ตัวอย่างเหตุการณ์
<u>บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย</u>	อาจารย์ธนา: อารมณ์ดี เที่ยวเตร่อย่างสนุกสนาน	- หนาไปเที่ยวบาร์เกย์ ทักทายเป็นเพื่อนและ แฟนเก่า ซึ่งเป็นเกย์ด้วยท่าทางซุ่มซ่ามแจ่มใส
<u>นางแบบ</u>	โจ, เจ๊ไก่, เจ๊หอย: อารมณ์ดี แจ่มใส ร่าเริง อยู่ในสังคม ได้อย่างสนิทใจ	- โจ, เจ๊ไก่, เจ๊หอย ดูว่าเรื่องในทุกอิริยาบถ แม้ว่าเจ๊ไก่จะซื่อจนไปบ้าง แต่ก็ไม่เคย แสดงความทุกข์ทรมานจากการที่ตนเป็นเกย์ ยังเที่ยวเตร่และคบเพื่อนตามปกติ

1.10) สุขภาพ ภาพยนตร์ไม่ได้แสดงให้เห็นว่า เกย์มีโรคเฉพาะอะไรที่ร้ายแรง ซึ่งหมายความว่า เกย์ก็เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงเหมือนกับคนทั่วไป ทั้งสุขภาพทางกายและใจ

1.11) การแปลงเพศ ภาพยนตร์ไม่ได้นำเสนอในเรื่องการแปลงเพศ หรือความคิดที่จะแปลงเพศของตัวละครเลย แม้ว่าในความเป็นจริงของยุคปัจจุบัน จะมีเกย์ไทยแปลงเพศมากขึ้น จากสถิติของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ที่ระบุว่า ในปี 2540 มีผู้เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศถึง 40 คน และทั้งยังมีชาวตะวันตกนิยมเข้ามาแปลงเพศในไทยเป็นจำนวนมาก เนื่องจากการแปลงเพศในไทยราคาถูก และยังมีแพทย์ที่เชื่อว่าชาวต่างชาติต่างประเทศก็ตาม ซึ่งอาจหมายถึงว่า การแปลงเพศเป็นเรื่องธรรมดาของเกย์ในยุคปัจจุบันไปแล้ว จึงทำให้ภาพยนตร์ละเลยที่จะนำเสนอในเรื่องดังกล่าว และการที่ภาพยนตร์ไทยจะนำเสนอด้วยภาพก็เป็นการเลี่ยงต่อการถูกเซ็นเซอร์ด้วย ซึ่งภาพยนตร์ก็ยังคงสะท้อนสังคมในเรื่องของการไม่ยอมรับเกย์ และการไม่สนับสนุนให้ผู้ที่เกิดมาเป็นชาย ต้องกลายเป็นเพศหญิง

2. บุคคลรอบข้าง

2.1) ครอบครัวเดิม ไม่มีภาพยนตร์เรื่องใดกล่าวถึงครอบครัวเดิม คือ พ่อแม่พี่น้องของตัวละครรักร่วมเพศไว้เลย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากตัวละครเหล่านั้น เป็นเพียงตัวรองหรือตัวประกอบที่ไม่ใช่ผู้ดำเนินเรื่องสำคัญ ทำให้ไม่สามารถคาดเดาได้ว่า พื้นฐานครอบครัวของเกย์คนนี้ มีความเกี่ยวข้องกับการเป็นเกย์ของตัวละครบ้างหรือไม่

2.2) คู่สมรส ภาพยนตร์ไม่ได้แสดงให้เห็นว่า คู่ชีวิตที่เป็นผู้หญิงของตัวละคร เป็นสาเหตุให้เขาต้องเป็นเกย์ แต่กลับแสดงว่า เขาอยู่กับผู้หญิงเพื่อปกปิดความเป็นเกย์ของตัวเอง ซึ่งหมายความว่า ภาพยนตร์ผู้นับถือว่าเกย์เป็นอันตรายต่อสังคม และเกย์ต้องการให้สังคมยอมรับพวกเขาด้วย เช่น

นางแบบ โจ : ใช้ชีวิตคู่กับ "ตอง" ซึ่งเป็นผู้หญิงอยู่ระยะหนึ่ง แต่ต้องแยกกันเมื่อมี "ปีเตอร์" เพื่อนสนิทของเขาซึ่งมาจากต่างประเทศมาอยู่ที่บ้านเขาในฐานะคนรัก

2.3) กลุ่มเพื่อน ภาพยนตร์ผู้นับแสดงให้เห็นว่า เกย์จะววมกลุ่มกับพวกเกย์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น และยังมีสิ่งพิเศษเกี่ยวกับการคบเพื่อนของเกย์อีกอย่างด้วยว่า โอกาสที่เพื่อนจะกลายเป็นคนรักหรือคนนอนของเขาด้วยนั้นมีอยู่มาก เช่น

ภาพยนตร์	ตัวละคร	กลุ่มเพื่อน
บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย	อาจารย์ธนา	-กลุ่มเพื่อนที่เที่ยวด้วยกันส่วนใหญ่เป็นเกย์ประเภทเปิดเผย
นางแบบ	โจ เจ็ทฮอย	-มีเพื่อนสนิทที่เป็นคู่รักด้วย ชื่อ "ปีเตอร์" -กลุ่มเพื่อนเป็นสาวประเภทสอง

3. พฤติกรรมและการแสดงออก

3.1) รูปแบบ การแสดงออก และทักษะในเรื่องความรัก

ภาพยนตร์ในสื่อนี้ต้องการจะบอกว่า ความรักของเกย์เป็นความรักที่พัฒนาจากความ เป็นเพื่อน ซึ่งหมายความว่า ในหมู่เกย์เพื่อนอาจกลายเป็นคนรักได้โดยง่าย หากมีโอกาสใกล้ชิดกัน เช่น

ภาพยนตร์	ภาพที่นำเสนอ	ตัวอย่างเหตุการณ์
นางแบบ	โจกับปีเตอร์: เป็นความรักที่พัฒนาจากความเป็นเพื่อน การที่ได้อยู่ใกล้ชิดกันตอนอยู่ที่ต่างประเทศ เขาทั้งคู่ แสดงความรักต่อกันโดยการกอดจูบ หอมกอดกันไปจนถึงขึ้นหลับนอนด้วยกัน	-ปีเตอร์แอบส่องเข้ามาในบ้านของโจ เดินเข้ามาปิดตายแล้วให้ทาสว่าใคร เขาทั้งคู่กอดจูบกันแบบคนรัก เมื่อ "ตอง" ผู้หญิงซึ่งย้ายมาอยู่กับโจ ฉันทะสามัภรรยา เดินมา โจแนะนำว่า "นี่ปีเตอร์เพื่อนผม รู้จักกันตอนอยู่อังกฤษ" -ตอง เปิดประตู เข้าไปเจอโจกับปีเตอร์นอนกอดกัน

3.2) บทบาท พฤติกรรม และทัศนคติทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ แสดงภาพพฤติกรรมทางเพศเฉพาะของเกย์ไว้อย่างหนึ่ง คือ จะชอบการลวนลามและพุดจาทะลอมผู้ชายด้วยกัน เช่น

ภาพยนตร์	ภาพที่น่าเสนา	ตัวอย่างเหตุการณ์
บันทึกจากโลก(ผู้ชาย)	อาจารย์ธนา : แสดงออกโดยการพุดจาทะลอม และการลวนลามโดยการสัมผัส นอกจากนี้เขายังมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วย	-ธนาตบแขนเด็ชว แล้วบอกว่า : "เป็นไงมาสายตามเคช เริ่มเป็นหนุ่มแล้วนะ เนื้อแน่นเช็ชว..." -ธนา นั่งลงข้าง ๆ เด็ชว บนรถโดยสาร เอามือบีบและลูบไล้ที่ต้นขาของเด็ชว -แม่ของเด็ชวบอกกับคนในครอบครัวว่า ธนาเป็นไบเซ็กชวล
นางแบบ	เจ็ชอช : แสดงออกโดยการพุดจา ชื่นชม และสัมผัส โจ : ภาพแสดงออกเพียงสื่อให้รู้ว่าหลับนอนกับผู้ชาย	-เจ็ชอชจับมือเด็กเสิร์ฟอาหารขึ้นมาลูบไล้ พร้อมออกันว่า "ว้าว : หล่อจิงเลช อชเกเกิดมัยจะพิพาเข้าวางการเอามัย..." -ตองเปิดประตูเข้าไปเจอโจนอนถอดเสื้อ กอดก่ายกับปีเตอร์

3.3) ความเป็นเพื่อน ภาพยนตร์ในชุดนี้แสดงถึงภาพความเป็นเพื่อนที่ไม่น่าคบของเกย์ ซึ่งเป็นการบอกว่า เพื่อนที่เป็นเกย์เป็นอันตราย ไม่น่าไว้วางใจ เช่น

นางแบบ

เจ็โก้ : เป็นเพื่อนที่ซื่อจจา เธอเป็นเพื่อนร่วมงานกับ "เจ็ชอช" แต่ก็ยังกลั่นแกล้งเจ็ชอช โดยการให้นางแบบในทีมของเธอแกล้งเดินชน และขัดขานางแบบของเจ็ชอชบนเวทีใหญ่แห่งหนึ่ง เพื่อจะให้ธุรกิจเสื้อผ้าของด้านทีมเจ็ชอช ซึ่งมีดีไซเนอร์คนละคนกับของเธอ ประสบความสำเร็จ

3.4) ความเป็นพ่อและแม่

ไม่มีภาพยนตร์เรื่องใดกล่าวถึงบทบาทของความเป็นพ่อหรือแม่ของเกย์ไว้ เพราะในแต่ละเรื่องไม่ได้บอกว่า มีเกย์คนใดเคยแต่งงานกับผู้หญิงจนมีลูกด้วยกัน เกย์จึงยังไม่มีบทบาทของความเป็นพ่อหรือแม่

4. สาเหตุของการเป็นเกย์

ไม่มีภาพยนตร์เรื่องใด กล่าวถึงสาเหตุของการเป็นเกย์ไว้อย่างแน่ชัด ซึ่งอาจเป็นเพราะเกย์ที่อยู่ในภาพยนตร์เหล่านี้เป็นเพียงตัวประกอบ ภาพยนตร์จึงไม่ได้ให้ความสำคัญไปถึงสาเหตุของการเป็นเกย์ของตัวละคร จึงไม่อาจคาดเดาถึงสาเหตุของการเป็นเกย์ของตัวละครได้

5. ปฏิกิริยาจากบุคคลรอบข้าง

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า ปฏิกิริยาที่เกย์ได้รับจากคนรอบข้างนั้นมีหลากหลาย มีทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งเท่ากับว่าภาพยนตร์นำเสนอได้ใกล้เคียงกับในความเป็นจริงที่เป็นเช่นนั้น ตัวอย่างเช่น

บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย

อาจารย์ธนา : ถูก "เคียว" ซึ่งเป็นลูกศิษย์รั้งเกย์จ เมื่อเคียวถูกชนาลวนลามบนรถ เขารับลงจากรถมาอาเจียนด้วยความคลื่นไส้ และเมื่อชานามาที่บ้าน เขายังเข้าห้องน้ำไปอาเจียนด้วย

นางแบบ

ตัวละครรักร่วมเพศทุกคนไม่ถูกคนรอบข้างที่ทำงานด้วยกันรังเกียจ เพราะอยู่ในวงการแฟชั่น ซึ่งมีพวกที่เป็นเกย์เหมือนกันและผู้หญิงมาก

ภาพรวมของพัฒนาการการนำเสนอภาพชาวยุโรปร่วมเพศในภาพยนตร์ไทย 3 ยุค
(2513-2542)

เมื่อพิจารณาการนำเสนอภาพของเกย์ในภาพยนตร์ไทย ตั้งแต่ยุคแรกมาจนถึงยุคปัจจุบันสามารถจัดแบ่งพัฒนาการของการนำเสนอได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้

1. พัฒนาการในเชิงปริมาณ

จำนวนของภาพยนตร์

ภาพยนตร์ไทยที่นำเสนอภาพของเกย์ หรือชาวยุโรปร่วมเพศที่แท้จริง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเท่าที่สำรวจได้มีอยู่ประมาณ 9 เรื่อง โดยแบ่งเป็น 3 ยุค คือ

ยุคแรก (พ.ศ. 2513-2522) มี 1 เรื่อง

ยุคกลาง (พ.ศ. 2523-2532) มี 6 เรื่อง

ยุคปัจจุบัน (พ.ศ. 2533-2542) มี 2 เรื่อง

เมื่อพิจารณาจากจำนวนภาพยนตร์ไทยที่นำเสนอในแต่ละยุคแล้ว พบว่า ภาพยนตร์ไทยมีจำนวนมากที่สุดในยุคกลาง ส่วนยุคแรกและยุคปัจจุบันนั้น มีจำนวนน้อยมาก ซึ่งปริมาณของภาพยนตร์ที่นำเสนอภาพเกย์ของไทยนี้ จะมีมากตามกระแสการเปิดเผยตัวของเกย์ในสมัยนั้น ๆ โดยในยุคกลาง (พ.ศ. 2523-2532) เป็นช่วงที่เกย์ที่มีชื่อเสียงในหลายวงการ เช่น นักวิชาการ อย่าง ดร. เสรี วงษ์มณฑา ออกมายอมรับกับสังคมว่าเขาเป็นเกย์ โดยได้กล่าวแสดงความรู้สึกและกล่าวถึงสาเหตุในการเปิดเผยตัวในการอภิปรายเรื่อง "รักร่วมเพศในสังคมไทย" ที่โรงพยาบาลศิริราช เมื่อปี พ.ศ. 2523 ว่า...

"ความน้อยเนื้อต่ำใจมีไหม... มี ที่มันเพราะพวกคนที่มีปัญหากับเรานั้นจะคอยหยิบยื่นมาให้ เป็นความไม่เข้าใจ เป็นความดูถูก มันก็น่าแปลกอยู่อย่างหนึ่ง ชายร้อยชีวิตมีร้อยแบบ คนเรามองได้ หญิงร้อยชีวิตมีร้อยแบบ คนเรามองได้ แต่เกย์ร้อยชีวิตทำไมจะมองให้เป็นร้อยแบบบ้างไม่ได้หรืออย่างไร ทำไมจึงคิดว่าเกย์เหมือนกันหมด ทำไมถึงต้องมาคิดว่าเกย์จะต้องพิมพ์เดียวกันหมด ทำไมเกย์จะต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เกย์ก็มีชีวิตจิตใจ มีลักษณะเฉพาะของตัวเอง และมีความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์พอๆ กับคนอื่นแล้วทุกวันนี้ เหตุอันหนึ่งที่ทำให้เพศตัวเองนั้นก็เพื่อต้องการให้พิสูจน์ว่า คนพันธุ์นี้เป็นพันธุ์ที่มีความน่ารัก ถ้าคนจะมารู้จัก..." (อนุสรณ์ บุญชิต และ กิรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์, 2529: 58)

นอกจากนี้ ยังเป็นยุคที่เริ่มมีการก่อตั้งคณะโซวักทิฟฟานี (2525) และอัลคาซาร์ (2526) จึงทำให้มีภาพยนตร์ที่นำเสนอภาพเกย์อยู่มากที่สุด เพราะมีผู้ชมให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุที่ต้องการทราบเรื่องราวเกี่ยวกับเกย์ที่เขาไม่ค่อยมีโอกาสได้สัมผัสใกล้ชิด เนื่องจากพวกเกย์ไทยไม่เคยเปิดเผยตัวต่อสังคมมาก่อน

ในยุคที่ยุคแรก เป็นยุคที่เริ่มมีภาพยนตร์ประเภทปฏิวัติวงการ หรือเรียกว่าเป็นยุค revolution ของภาพยนตร์ไทย เป็นยุคที่ตัวละครในภาพยนตร์เริ่มมีลักษณะผิดเพี้ยนไปจากที่ผ่าน ๆ มา เช่น ตัวละครหญิงที่ผู้สร้างนำเสนอให้มีลักษณะก้าวร้าว คมเหล้า สู้บหรี (ภัทราวดี มีชูชน, สัมภาษณ์ 2542) ภาพยนตร์ที่นำเสนอภาพเกย์จึงมีโอกาสดำเนินในประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยผู้สร้างที่รักความแปลกใหม่อย่าง ภัทราวดี มีชูชน "เกมส์" จึงเป็นภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับเกย์เพียงเรื่องเดียวของยุคเท่านั้น

ส่วนในยุคปัจจุบัน ก็มีภาพยนตร์ที่นำเสนอภาพเกย์เพียง 2 เรื่อง เนื่องจากเรื่องของเกย์เป็นเรื่องปกตศีลธรรมตาแล้วในปัจจุบัน จึงไม่สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้ชมได้มากนัก นอกจากนี้ ภาพยนตร์ที่นำเสนอภาพเกย์ ยังมีการถ่ายเทไปสู่ละครโทรทัศน์ เพราะในการผลิตภาพยนตร์นั้น จะต้องใช้ต้นทุนในการผลิตสูง และยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลมากเท่าที่ควร ทั้งยังมีอุปสรรคในการที่ผู้ชมจะเข้าไปชมในโรงภาพยนตร์ เพราะกลัวถูกเข้าใจผิดว่า คนที่ไปชมภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับเกย์ จะเป็นผู้ที่มีแนวโน้มหรือสนใจในเรื่องนี้ ภาพยนตร์ที่นำเสนอภาพเกย์จึงลดลง เพราะไม่คุ้มค่าในการสร้าง แต่กลับมีภาพเกย์ปรากฏในละครโทรทัศน์มากขึ้น เพราะผู้ชมไม่ต้องกลัวว่าจะถูกใครตำหนิ ซึ่งก็เป็นการแฝงทัศนคติต่อพวกเราร่วมเพศว่า คนไทยยังไม่ยอมรับ

2. พัฒนาการในเชิงคุณลักษณะ

ในการศึกษาพัฒนาการในเชิงคุณลักษณะของภาพยนตร์ไทยที่นำเสนอภาพเกย์นั้น จะพิจารณาใน 2 แง่มุม คือ บทบาทของตัวละคร ซึ่งได้แก่ การเล่นเป็นตัวเอก ตัวรอง หรือตัวประกอบ และพัฒนาการของตัวละครในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

- การนำเสนอคุณลักษณะทั่วไปของเกย์ ซึ่งได้แก่ อายุ ลักษณะของการเป็นเกย์ ประเภทของเกย์ การแปลงเพศ อาชีพ นิสัย และการคบเพื่อน
- การชี้สาเหตุของการเป็นเกย์
- การชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
- การชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม
- การนำเสนอด้านที่เป็นบวกของเกย์
- การนำเสนอปัญหาของเกย์

2.1) บทบาทของตัวละคร

บทบาทของตัวละครในภาพยนตร์ไทยแต่ละยุค สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ดังนี้

ยุคแรก ตัวละครเกย์เป็นทั้งตัวเอกและผู้ร้ายในคนคนเดียว

ยุคกลาง ตัวละครเกย์ประมาณครึ่งหนึ่งเป็นตัวเอก โดยส่วนใหญ่เป็นตัวเอกเป็นกลุ่มหรือตัวละครเกือบทุกตัวในเรื่องเป็นเกย์ และมีผู้ร้ายรวมอยู่ด้วย

ยุคปัจจุบัน ตัวละครเกย์มีทั้งเป็นตัวรอง ตัวประกอบ และผู้ร้ายหรือตัวอิจฉา ในเรื่องเดียวกัน

เมื่อพิจารณาจากบทบาทของตัวละครที่ร่วมเพศในภาพยนตร์ไทย พบว่า บทบาทของตัวละคร ในแต่ละยุคยังคงเป็นไปตามกระแสของการเปิดเผยตนเองต่อสาธารณชนของเกย์บางคน โดยในยุคกลางที่เกย์มีการเปิดเผยตัวมาก ภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะสร้างให้ตัวละครในเรื่องทุกตัวหรือเกือบทุกตัวเป็นเกย์ หรืออาจเรียกได้ว่าเป็น "โลกของเกย์" เช่น "เพลงสุดท้าย" "รักทรมาณ" "ฉันผู้ชาย(นะยะ)" ซึ่งผู้สร้างอาจต้องการสร้างเพื่อเอาใจผู้ชมที่อยากเรียนรู้ในช่วงนั้น หรือสร้างเพื่อผู้ชมเกย์โดยเฉพาะ เป็นการสร้างตามกระแสเหตุการณ์เพราะคาดว่าจะได้กำไรสูงจากการสร้าง ในขณะที่ยุคแรก เกย์เป็นตัวเอกและมีอยู่หลายตัวในเรื่อง เพราะเป็นยุคเปิดตัวของเกย์ ผู้สร้างต้องบอกผู้ชมให้ทราบเป็นครั้งแรกว่า เกย์เป็นใครและมีพฤติกรรมอย่างไร

ส่วนในยุคนี้อีก ที่ตัวละครเกย์เหลือเฟือเพียงบทของตัวรองและตัวประกอบ เพราะผู้สร้างอาจมองเห็นว่า ตลาดของผู้ชมภาพยนตร์ประเภทนี้ลดลงเรื่อย ๆ เพราะสร้างเพียงเพื่อให้ผู้ชมไทยชม และเนื้อหาภาพยนตร์เริ่มจะน่าเบื่อ เพราะเสนอซ้ำซากเกี่ยวกับความรัก ไม่มีบทบาทต่อสังคมในด้านอื่นๆ เช่น กลุ่มเกย์ที่ทำประโยชน์ให้สังคมไทย เช่น "กลุ่มภราดรภาพ" ซึ่งเป็นกลุ่มต่อต้านโรคเอดส์ ผู้สร้างไม่นำมาสร้าง เพราะเป็นกลุ่มที่ไม่เปิดเผยตัวมากนัก และผู้สร้างอาจจะยังติดอยู่กับความคิดที่ว่าสังคมยังไม่ยอมรับเกย์ ทั้งยังเป็นเรื่องของตลาด ที่ภาพยนตร์เกย์เริ่มเสื่อมความนิยมลง เพราะคนเริ่มเคยชินกับเกย์มากขึ้นด้วย นอกจากนี้ การที่ดารารายไทยจะรับบทตัวเอกที่เป็นเกย์ ก็เป็นการเสี่ยงต่อการถูกสังคมมองว่าเป็นเกย์ไปด้วย เช่นเดียวกับที่นักแสดงบทอิจฉาในละครโทรทัศน์เคยให้สัมภาษณ์อยู่เป็นประจำว่า มีผู้ชมมาด่าหรือทำร้าย เพราะคิดว่าตัวจริงจะร้ายเหมือนในละคร แม้ว่าในสังคมไทย จะมีรัฐธรรมนูญมาตรา 30 แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่กล่าวถึงสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยว่า...

"บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน"

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้" แต่สำหรับเกย์ไทย ยังมีการถูกด่าทอกันเองจากสังคม ภาพยนตร์ในยุคนี้อีก จึงมีเกย์ปรากฏ แต่เพียงในบทของตัวรองและตัวประกอบเท่านั้น เพราะการได้รับผลกระทบจากการถูกตีตราว่าเป็นเกย์สำหรับนักแสดงจะมีน้อยกว่า

2.2) พัฒนาการของตัวละคร

2.2.1) การนำเสนอคุณลักษณะทั่วไปของเกย์

- อายุ

ในการนำเสนอภาพของเกย์ในภาพยนตร์ไทยทุกยุคสมัย เกย์จะอยู่ในวัยหนุ่มสาว เท่านั้น เนื่องจากภาพยนตร์ไทยมักเน้นที่หน้าตาของตัวแสดง โดยเฉพาะผู้ที่เป็นตัวเอก เพื่อดึงดูดผู้ชมวัยรุ่นและวัยหนุ่มสาว ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์ไทย และมักจะเจาะเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ที่นับว่าเป็นเอกลักษณ์ของภาพยนตร์ไทยอย่างหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาวัฒนธรรมวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2535" ของฉัตรกุล-ทองเกตุ (2539) ที่พบว่า ภาพยนตร์ไทยประเภทวัยรุ่นก็มักเน้นเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก เช่นเดียวกัน

- ลักษณะของการเป็นเกย์ จากหลักจิตเวชศาสตร์ที่ น.พ. ไพรัตน์ พุกษชาติคุณากร (2530: 315) ได้ระบุว่า ลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศมีอยู่ 4 ลักษณะ คือ

1. มีจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน
2. มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันจริง
3. รู้ว่าเอกลักษณ์ภายในของตนเป็นรักร่วมเพศ
4. อยู่ในสังคมอย่างเปิดเผยในบทบาทของรักร่วมเพศ

จากที่สำรวจได้ในภาพยนตร์ไทย เกย์แต่ละยุคสมัยจะมีอยู่เพียง 2 ลักษณะ คือ เป็นผู้ที่มีเอกลักษณ์ของตนว่าเป็นรักร่วมเพศ และมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันจริง การที่ภาพยนตร์ไทยไม่นำเสนอภาพของเกย์ที่อยู่ในสังคมอย่างเปิดเผย เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของสังคมไทยในเรื่องการเปิดเผยตัวต่อสังคมว่า เป็นสิ่งที่ต้องระมัดระวังในการถูกตำหนิจากสังคม โดยเฉพาะพวกเกย์ซึ่งเป็นผู้ชายคนหนึ่ง โดยในงานวิจัยเรื่อง "การเปิดเผยตนเองของผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรไทย" ของ สุกัญญา ชลิตาพงศ์ (2540) ได้ค้นพบว่า ผู้ชายจะใช้เวลามากกว่าผู้หญิงในการเปิดเผยตัวเอง ดังนั้น เกย์ไทยจึงเปิดเผยตัวได้ยาก

ส่วนการที่ภาพยนตร์ไม่นำเสนอภาพเกย์ที่มีจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายเพศเดียวกัน อาจเป็นเพราะผู้สร้างไม่มีโอกาสได้ศึกษาพฤติกรรมของการเป็นเกย์อย่างลึกซึ้งเพียงพอ เนื่องจากพฤติกรรมของการเป็นเกย์ยังคงถูกปกปิดอยู่มากในสังคมไทย จึงมีแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับเกย์ให้ศึกษาน้อยทั้งผู้สร้างไทยที่เป็นเกย์เอง เท่าที่สำรวจได้ก็มีเพียงคนเดียว คือ ดร.เสรี วงษ์มณฑา ซึ่งเป็นผู้สร้าง "ฉันทูชาย(นะฮะ)" ในยุคกลางเพียงเรื่องเดียว ทำให้นำเสนอภาพเกย์ได้เพียงผิวเผินและเป็นภาพในแง่ลบเดียว ภาพของเกย์ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยจึงมักแสดงให้เห็นเฉพาะลักษณะหรือปรากฏการณ์ภายนอกที่มองเห็นได้เท่านั้น นอกจากนี้ ผู้สร้างยังอาจเกรงว่า การนำเสนอในเรื่องจินตนาการจะเป็นการชี้นำหรือสนับสนุนให้ผู้ที่ยังสับสนในบทบาททางเพศของตน เปลี่ยนจุดยืนทางเพศของตนไปได้อย่างถาวร

- ประเภทของเกย์

ในภาพยนตร์ไทย เกย์ทุกุศลสมัยมีทั้งพวกที่เป๋แอบจิต สลัวจิต และสว่างจิต โดยจะเป็นเกย์ประเภท Aa และ Bb เป็นส่วนใหญ่ (พวกแอบจิตเป็นฝ่ายรุก พวกสว่างจิตเป็นฝ่ายรับ) ซึ่งจะสังเกตได้ว่า เกย์ในภาพยนตร์ไทยมีลักษณะเหมารวม (Stereotype) โดยผู้สร้างภาพยนตร์อาจไม่มีโอกาสได้ศึกษาถึงประเภทของเกย์อย่างละเอียดเพียงพอ ซึ่งเนื่องมาจากการที่เกย์ไทยมีชีวิตแบบไม่เปิดเผยตัวในสังคม ทำให้มีแหล่งข้อมูลให้ศึกษาน้อย หรือมีผู้สร้างไทยที่เป็นเกย์อยู่ไม่กี่คน เกย์ในภาพยนตร์จึงมีลักษณะซ้ำ ๆ โดยสร้างในลักษณะของการเลียนแบบชายหญิงโดยทั่วไป คือ มีฝ่ายรุกและฝ่ายรับที่ชัดเจน นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังสะท้อนถึงการไม่ยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายมากนัก และการที่ภาพยนตร์ไทยยังใช้ระบบเซ็นเซอร์ในการควบคุมภาพยนตร์ จึงไม่สามารถถ่ายทอดบทบาททางเพศออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัดด้วย

- การแปลงเพศ

เกย์ในภาพยนตร์ทุกสมัยไม่ใส่ใจเรื่องการแปลงเพศ ทั้ง ๆ ที่มีหลักฐานจากโรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์ระบุว่า ในปี 2540 มีเกย์แปลงเพศสูงถึง 40 คนต่อปี (อ้างใน "ข่าวภาคค่ำ" ช่อง 9, กรกฎาคม 2541) และมีชาวต่างชาติเข้ามาแปลงเพศในเมืองไทยจำนวนมาก เพราะเมืองไทยมีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ราคาถูก จนอาจเรียกได้ว่า เป็น "ศูนย์กลางการแปลงเพศ" แต่การที่ภาพยนตร์ไม่นำเสนอในเรื่องการแปลงเพศ เป็นเพราะสังคมไทยไม่สนับสนุนในพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หากมีการนำเสนอทางภาพยนตร์ก็กลัวว่าคนจะเลียนแบบ และอาจเป็นไปได้ว่าประเด็นหลักของการนำเสนอไม่ได้เกี่ยวข้องกับเกย์ที่ต้องการมีสรีระเป็นผู้หญิง ซึ่งภาพยนตร์อาจจะไว้ในฐานที่เข้าใจว่า มีสาวประเภทสองบางคนในภาพยนตร์แปลงเพศแล้วก็ว่าได้

- อาชีพ

เกย์ในภาพยนตร์ไทย มีอาชีพหลากหลายมากขึ้นจนเกือบเหมือนกับชายหญิงปกติ เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป ซึ่งผู้สร้างภาพยนตร์ไทยมีโอกาสดูได้รับรู้ตรงกับผู้สร้างภาพยนตร์อเมริกันว่า การเป็นเกย์กับการประกอบอาชีพ ไม่ใช่สิ่งที่เกี่ยวข้องกัน หลังจากที่ ดร. เสรี วงษ์มณฑา ซึ่งเป็นนักวิชาการ ได้เปิดเผยต่อสังคมว่าเป็นเกย์แล้ว

อย่างไรก็ตาม ภาพยนตร์ไทยยังไม่สามารถเสนอภาพเกย์ที่เป็นพระสงฆ์ และนักการเมืองได้ การที่ภาพยนตร์ไม่เสนอภาพพระสงฆ์เป็นเกย์ ทั้ง ๆ ที่ในปัจจุบันก็มีข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ให้เห็นอยู่เป็นประจำว่า มีเกย์ปรากฏในวงการสงฆ์ ทั้งนี้เพราะพุทธศาสนิกชนถือว่าพระสงฆ์เป็นตัวแทนของศาสนา เป็นที่เคารพบูชาของคนทั่วไป และมีหลักฐานปรากฏในกฎหมายตราสามดวงว่า หากพระสงฆ์มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะต้องอาบัติปาราชิก (กติกกร มีทรัพย์, 2530:) การนำเสนอภาพพระสงฆ์เป็นเกย์จึงเป็นภาพในแง่ลบ โดชอาจทำให้ศาสนาเสื่อมเสียได้

- นิสัย

ภาพยนตร์ไทยทุกยุคสมัยแสดงให้เห็นว่า เกย์ก็เป็นคนคนหนึ่งที่มีนิสัยหลากหลาย เหมือนกับชายหญิงทั่วไป แต่เป็นที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งว่า ยิ่งเวลาผ่านไป เกย์จะยิ่งปากจัดมากขึ้น เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง "ฉันทูชาย(นะฮะ)" ในยุคกลาง และ "นางแบบ" ในยุคปัจจุบัน สำหรับ "ฉันทูชาย(นะฮะ)" ผู้สร้างเป็นเกย์เอง คือ ดร.เสรี วงษ์มณฑา จึงทำให้เข้าใจพื้นฐานภาษาในของเกย์ได้ดีว่า การที่เกย์ประเภทเปิดเผยของไทยถูกตำหนิ ถูกเหยียดหยามจากคนในสังคมมาก ทำให้พวกเขาต้องตอบโต้โดยแสดงความก้าวร้าวทางวาจาออกมา นอกจากนี้ยังอาจเป็นเพราะเขาต้องการจะแสดงกิริยาเลียนแบบผู้หญิงในขณะที่ตอบโต้ด้วย ส่วนในยุคปัจจุบัน มีตัวละครเกย์ที่ปากจัดหลายตัวใน "นางแบบ" ซึ่งนับว่าเป็นการนำเสนอภาพเกย์แบบเหมารวม (stereotype) ของผู้สร้าง ที่ได้จากการสังเกตภาพรวมของพฤติกรรมของเกย์ที่ถูกสร้างขึ้นตั้งแต่ยุคกลางด้วย

- การคบเพื่อน

ในภาพยนตร์ไทยทุกยุคสมัย แสดงให้เห็นว่า เกย์ชอบรวมกลุ่มกับเกย์ด้วยกัน และชอบคบเพื่อนผู้หญิง เนื่องจากทั้งสองกลุ่มเป็นกลุ่มที่พวกเขาจะไม่ถูกต่อต้าน ไม่เป็นที่รังเกียจเท่ากับการอยู่ในกลุ่มผู้ชาย สามารถพูดคุยกันได้อย่างเข้าใจ และการที่เกย์ประเภทเปิดเผยคบกับผู้หญิงนั้นก็เป็นที่โอกาสดีที่เขาจะได้เรียนรู้ และเลียนแบบบทบาทของผู้หญิงไปด้วย เพราะผู้หญิงเป็นเพศที่มีบุคลิกและจิตใจใกล้เคียงกัน ซึ่งในกรณีนี้ภาพยนตร์ชยายความเข้าใจเกี่ยวกับเกย์ว่า เกย์ก็ต้องการการยอมรับเหมือนกับบุคคลทั่วไป

2.2.2) การชี้สาเหตุของการเป็นเกย์

ในภาพยนตร์ไทย เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป ภาพยนตร์ยิ่งชยายความเข้าใจแก่ผู้ชมมากขึ้นว่า ครอบครัวเป็นสาเหตุสำคัญของการเป็นเกย์ แต่ภาพยนตร์ไทยจะนำเสนอในเรื่องอิทธิพลของครอบครัวต่อการเป็นเกย์แต่เพียงผิวเผิน โดยเฉพาะในเรื่อง "วัยเรีอนเพื่อนรัก" ที่เสนอให้ตัวละครเกย์เปลี่ยนเป็นผู้ชายเต็มตัวได้ในภายหลัง ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เกย์ประเภทเปิดเผยจะเปลี่ยนเป็นชายแท้ได้ยาก โดยเฉพาะพวกที่เป็นมาตั้งแต่เด็ก ๆ หรือเป็นเพราะโครโมโซมในร่างกายผิดปกติ ดังนั้น สาเหตุในเรื่องครอบครัว จึงแสดงให้เห็นว่า ผู้สร้างไม่มีโอกาสได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเกย์อย่างลึกซึ้ง โดยอาจจะกลัวถูกตำหนิจากสังคมว่าเป็นเกย์ ในขณะที่ไปศึกษาหาข้อมูลด้วย

2.2.3) การชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

ในภาพยนตร์ไทย จากที่เกย์ไม่เคยรักใคร่จริงในยุคแรก แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป เกย์เริ่มมีรักที่หลากหลายมากขึ้น เช่นเดียวกับชายหญิงทั่วไป คือ มีทั้งความรักที่แท้จริง ต้องการ การแต่งงานและการคบกันชั่วคราว แล้วเปลี่ยนคู่อยู่บ่อย ๆ โดยที่ในยุคกลาง เกย์จะมีลักษณะพิเศษ อยู่อย่างหนึ่ง คือผู้ชายยอมใช้ชีวิตกับเพศเดียวกัน เนื่องจากต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เช่น ในเรื่อง "เพลงสุดท้าย" ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเศรษฐกิจของไทย ที่ทำให้เกย์มีทางออก เพียงไม่กี่ทาง นอกจากนี้ลักษณะพิเศษที่ปรากฏในตัวละครเกย์ไทยทุกยุคสมัย คือ เกย์ไทยส่วนใหญ่ มักจะผิดหวังในเรื่องความรัก ซึ่งเนื่องมาจากภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่ตั้งใจจะนำเสนอเรื่องความรัก เป็นประเด็นหลัก การที่เกย์ในภาพยนตร์ไทยผิดหวังง่าย อาจเป็นเพราะเกย์ส่วนใหญ่ในภาพยนตร์ เป็นพวกสว่างจิต ทำให้หาคู่ไม่ได้ยากเพราะจะมีคู่ได้กับเฉพาะผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศเป็นแบบพวก ตนเท่านั้น และจากงานวิจัยของ Stefany Noris (1995: 99) ยังระบุว่า ความสัมพันธ์ ระหว่างชายกับชายจะไม่ยั่งยืนเท่าชายกับหญิง เพราะไม่มีการแต่งงาน และบุตรมาผูกมัด การที่ พวกเขาจะรักษาความสัมพันธ์ไว้ได้ จะอาศัยเฉพาะความสัมพันธ์ทางใจ ระหว่างเขา 2 คน เท่านั้น

2.2.4) การชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม

จากที่เกย์เคยสามารถรัก แต่งงาน และมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงได้ในอดีต แต่ในปัจจุบันเกย์แต่งงานก็เพื่อที่จะปิดบังความที่เป็นเกย์ของตน เพราะสังคมไทยยังไม่ยอมรับในการ ที่ผู้ชาย 2 คน จะอยู่ด้วยกันอย่างเปิดเผย โศกหากเขาเปิดเผยตัวเองต่อสังคม นอกจากจะถูก ตำหนิแล้ว ยังอาจกระทบกับหน้าที่การงานที่ทำอยู่ได้

2.2.5) การนำเสนอภาพค่านิยมของเกย์

การนำเสนอภาพในค่านิยมของเกย์ มีเฉพาะในภาพยนตร์ยุคกลาง โดยยุคแรกและ ยุคปัจจุบันนั้น เกย์เกือบจะไม่มีภาพในด้านดีเลย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า สังคมยังมองว่าเกย์เป็น อันตรายต่อคนรอบข้างและสังคม ส่วนที่เกย์มีภาพที่ดีในยุคกลาง ก็เนื่องมาจากการต่อสู้ของ ดร.เสรี- วงษ์มณฑา ภาพยนตร์จึงสะท้อนให้เห็นว่า เกย์ก็มีความสามารถ และเป็นคนดีสำหรับคนรอบข้างได้ เช่น เรื่อง "ฉันผู้ชาย (นะฮะ)" แต่ก็ยังไม่เห็นภาพของการทำความดีเพื่อสังคม และการเรียกร้อง ในสิ่งที่ไม่เป็นธรรมซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า สังคมไทยยังมีสิทธิในการเรียกร้องในระดับสังคมน้อย และ อาจเป็นเพราะสังคมเกย์ไทยยังไม่ถูกกีดกันมาก โดยยังเป็นเพียงการต่อต้านระหว่างบุคคลเท่านั้น

2.2.6) การนำเสนอปัญหาของเกย์

ปัญหาที่เกย์ในภาพยนตร์ไทยไม่เคยมีคือเรื่องสุขภาพ ซึ่งได้แก่ปัญหาโรคเอดส์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้สร้างภาพยนตร์ไทย มักไม่ค่อยกล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพในภาพยนตร์เท่าใดนัก เนื่องจากเป็นเรื่องที่ต้องค้นคว้าหาข้อมูลโคสละเอียด และประเด็นหลักของภาพยนตร์ไทยโดยทั่วไป มักเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรัก โคสไม่ค่อยคำนึงถึงเรื่องสุขภาพด้วย

ส่วนปัญหาที่เกย์ในภาพยนตร์ไทยมีมาทุกยุคสมัยคือ ปัญหาเรื่องความลับสนในบทบาททางเพศ ซึ่งเกี่ยวพันกับเรื่องการถูกต่อต้านจากสังคม ซึ่งแสดงให้เห็นได้ชัดจากเกย์ในภาพยนตร์ยุคสุดท้ายที่ต้องแต่งงานเพื่อปกปิดความเป็นเกย์ของตน ทั้งนี้ภาพยนตร์สะท้อนให้เห็นว่า การที่สังคมไทยเป็นสังคมปิดคนในสังคมยังไม่ยอมรับผู้เป็นเกย์ การที่ผู้ชายไทยรู้ตัวว่าเป็นเกย์ จึงเหมือนเป็นสิ่งที่น่าอับอาย หรือผิดปกติ ในสายตาของคนในสังคม พวกเขาจึงต้องปิดบังความเป็นเกย์ของตนไว้